Sciagraphica nervorum capitis descriptio, et quidem paris 1mi, 2di, 3tii, 4ti et 5ti, quam ... præside Adolpho Murray ... pro gradu doctoris / publicæ disquisitioni subjicit Jacobus Åkerman, Gothlandus. In audit. Gust. Maj. ... MDCCXCIII.

Contributors

Åkerman, Jacob, 1770-1829. Murray, Adolph, 1751-1803 Uppsala universitet.

Publication/Creation

Upsaliæ: Ex prelo viduae Johan. Edman, [1793]

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/azynek73

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

52828/P

SCIAGRAPHIC A NERVORUM CAPITIS DESCRIPTIO,

ET QUIDEM PARIS

I:MI 2:DI 3:TII 4:TI ET 5:TI,

(dec

QUAM

VENIA EXPER, ORD. MED. UPSAL.

ADOLPHO MURRAY,

M. D. ANAT. ET CHIR. PROFESS. R. ET O. SOC. SCIENT. UPSAL.
ACAD. REG. SCIENT. HOLM. VLISSING, BASIL. FLORENT.
BOTAN. ET GEORGOPH. UT ET SIENENS. ET
BEROL. N. C. MEMBRO,

PRO GRADU DOCTORIS

PUBLICÆ DISQUISITIONI SUBJICIT

Jacobus Akerman,

GOTHLANDUS.

IN AUDIT. GUST. MAJ. D. IV MAJI MDCCXCIII.

H. A. ET P. M. S.

UPSALIÆ,

EX PRELO VIDUÆ DIRECT. JOHAN. EDMAN.

1793

Digitized by the Internet Archive in 2018 with funding from Wellcome Library

SCIAGRAPHICA DESCRIPTIO NERVORUM CAPITIS.

PROOEMIUM.

b co usque tempore, quo lætiorem Anatomica scientia induit faciem, debitoque culta fuit fervore, multi quidem maximæ famæ Viri fummum in nervorum investigatione collocarunt studium, & descriptiones exhibuerunt, abstrusæ huic rei exoptatissimam accendentes lucem; qui veterum tamen, ut COLUMBI, FALLOPII, VAROLII, WILLISII, VIEUSSENII rel. elaborationes neurologicas cum fcriptis recentiorum comparaverit, maximos, qui illis subrepserant, errores jam dispulsos videbit, & inexspectatum illud fa-Rigium, quo jam evecta deprehenditur scientia, mirari non definet. Sed, quod adeo illustrem Neurologia acquisiverit statum, sex præsertim hujus sæculi ultimorum decenniorum, in quibus fingula nervorum paria novo subjicere scrutinio & observata pulcerrimis illustrare iconibus coeperunt Anatomici, est gloria. Et ut recentissima commemorem tempora, tum elegantissimis in cerebro nervisque experimentis, tum etiam accuratissimis in ramorum decursus, & divifiones prius incognitas, obfervationibus, celeberrimi Viri Monno, Fonta-NA, WALTER, WRISBERG, COTUNNI, METZGER, SCARPA, PALETTA, CRUIKSHANK, SOEMMERING, VICQ D' AZYR, HAASE, ARNEMAN, FISCHER, FRÖTSCHER, STYX, JOERDENS & J. B. J. BEHRENDS, MAXIME scientiam adauxerunt. Certe, qui in rimandis nervis horum vestigia premere discupiunt, campum invenient, suo naturam perscrutandi desiderio plane fuffecturum.

Sed fingulorum Anatomicorum opera neurologica perlustrantes, plures sua in quædam duntaxat nervorum paria, vel specialium partium nervos studia impendisse, pauciores autem totum nervorum ambitum, vel systematica descriptione, vel dissus pro dignitate commentatione complecti voluisse observamus; quasi singularis formido, ne impersectum quid, vel erroneum exhiberetur, ab hoc amplissimo laborum genere eos absterruisset. Interea tamen ab Eustachio exhibita nervorum delineatio summis digna est encomiis, &, ut alios reticeam, Willish atque Vieussenii prioris sæculi opera neurologica pulcerrimos eo jam tempore in nervorum studio progressus depingunt. Hos etiam duces plurimi postea in compendiis suis neurologicis adeo sunt secuti, ut aliorum observationes susque deque habuisse videantur. Unde, dum celeberrimorum Virorum Haller, Zinn, Monro, Camper, Mechel, Asch rel. tum novæ observationes, tum antea exhibitarum emendationes & correctiones eam exhiberent soientiæ faciem, ut in contexendo tractatu neurologi-

logico, omnia hæc additamenta recipiente, maxima requireretur fagacitas, nullum fane cel. Roland Martin, primus Stockholmienfium Anatomiæ Professor, magis exoptabile erudito orbi largiri potuit donum, quam opus illud neurologicum, quod anno 1763, lingva svecana exaratum, Academiæ scientiarum Stockholmiensi consecravit. Illud enim non solum observationes, tum antiquorum, tum recentiorum, circa nervorum in corpore vivo proprietates, breviter adumbrat; sed singulorum etiam decursus, non minus secundum aliorum optimæ notæ Auctorum recentissima inventa, quam propria tentamina, explanat. Nostri itaque Medicinæ Cultores, multo prius, quam exteri ducem sibi in addiscenda Neurologia gratulari potuerunt, prioribus facile palmam præripientem. Quare etiam nova hujus libri editio in latiali lingva A:o 1781 conscripta & novis observatis locupletata, a justo quovis arbitro de meliori nota suit commendata.

Hæ tamen laudes nequaquam aliorum recentiori tempore celebratissimorum Virorum in eodem studio merita infringunt. Quis enim compendia neurologica cel. Haase & Coorman scopo suo optime esse adaptata & in primis tractatum celeb. Soemmering, nuper editum, optimam mereri existimationem, non lubens satebitur? In hoc scilicet, evitata omni noxia prolixitate, recentissima Anatomicorum observata, cum propriis, quibus cel. Auctor jam diu acceptissimum se reddidit, connexa, & descriptiones exoptatissima perspicuitate propositas invenies. Unicum, ut ingenue satear, quod in persectione utilissimi hujus operis offendit, est nimium doctissimi Auctoris, partium quarumvis ab omnibus receptas denominationes latinas in germanicam lingvam, transferendi studium; quæ cura, etsi in aliis scientiis minus vituperanda, in anatomicis autem, errores ut taceam inde metuendos, non potest non remoram, cuivis etiam in hac lingva versatissimo, tædio plenam, injicere. Quod tamen qualecumque impedimentum sidam hujus compendii manuductionem nullatenus dubiam reddit.

Sed, licet dignitas materiæ requirat, ut cujusvis fili nervei decursus accurata descriptione illustretur, sub ipsa tamen in cadaveribus nervorum præparatione & pertractatæ materiæ repetitione sciagraphicis descriptionibus negotium illud non parum levari crediderim. Tum enim in primis scire attinet, qui qualesque sub dissectione ossendi possint nervi, quo ordine quisque ramus e trunco suo emittatur, quotque in progressu inire soleat copulas; unde, sicuti nuda ramorum enumeratio scopo sufficiens esse non potest, ita descriptio adeo ampla esse debet, ut cujusvis rami decursum adumbret, eoque illum ab aliis bene distingvat. Nec in enumerandis ipsis subtilioribus silis brevitati nimis erit studendum; sub ipsa enim dissectione surculos quoscumque occurrentes conservare adlaboramus, summumque ex eo capescimus delectamentum, si in libris consulendis etiam hos indigitatos invenimus.

His itaque argumentis permotus, in componendo ejusmodi Elencho neurologico meas periclitari vires eo minus dubitavi, quum ad præparata neurologilogica varia in Theatro Anatomico confervata, illum exarare potuerim. Particulam autem dum tantum abfolvo, non dubito, quin Commilitones mei æftumatisfimi, emolumenta ex ejusmodi tabulis perspicientes, ad filum inceptum cito pertexendum sese accingant.

Sed, ut non omnes pariter studio anatomico delectantur; ita videor me non adeo insolita impugnari objectione: apparere omnino, dum nervorum genuina indoles & in vivo corpore agendi ratio adhuc lateat, nec spes sit, sore, ut umquam detegatur, omnem scrupulosiorem eorum investigationem plane supervacaneam esse atque inutilem. Hanc itaque quibusdam in antecessum refellere liceat argumentis. Est quidem verum, in natura nervorum examinanda altius adhuc nos non processisse, quam quod sciamus, quid nervus non sit, nequaquam vero, quam materia, quæ medullam nervi componit, indolem habeat; nec seliciora suisse tentamina, quibus modum, quo essectum nervi suum exercerent, indagare voluerunt nonnulli, nos autem in eo adhuc subsistere, quod varias in hanc rem propositas opiniones suis refellere argumentis didicerimus.

Quisque optime quidem perspicit, cerebrum magnam in nervos exercere reactionem, sed quotiodo, plane nescitur. Filorum nerveorum detectas conjusctiones & implicationes bene multas quisque miratur, ipsisque usum adscribere non dubirat, & tamen experientia quotidiana convincimur, quemcumque partium consensum nerveum e cerebro capere scaturiginem, rarius autem consensum dictarum conjunctionum solum sequi cursum. Musculos machinæ animali veras suppeditare vires motrices, eosque nervorum influxu suam agendi vim acquirere, nemo ignorat: sed tamen variis edocemur experimentis, posse nervorum influxu, spasmorum exemplo, motus in quibusdam partibus, quas culter anatomicus sibris muscularibus plane expertes cognovit, excitari: & parum abest, quin consiteri cogamur, vim quibusdam partibus inesse specialem motricem, quam vitalem nuncupent, nec a fibris muscularibus, nec a nervis pendentem. Sic etiam quædam partes per se insensiles, morbo correptæ, singularem nonnumquam produnt sensibilitatem.

Quæ cum ita fint, in indigitanda vera nervorum indole & explicandis eorum facultatibus Phyfiologum maximis premi difficultatibus quisque videt. Hæ tamen asfidui studii de nervorum ortu, decursu, implicationibus & filorum mutuis cohæsionibus necessitatem nullatenus possunt infringere, si de partium sentientium & non sentientium in statu sano qualitatibus, de cerebri in quodlibet organon majore vel minore influxu, & de indole & caussis phænomenorum in morbis apparentium, variisque tum oborientibus in corpore mutationibus claram gestimus impetrare notionem. Qui indolem atque sequelas symptomatum rite dignoscere cupiunt & explicare, in limine scientiæ neurologicæ certe non subsistant, sed subtilium ramorum notitiam suum etiam habere usum lubentes agnoscunt.

A 2 Omnie

Omnis impetrata, & forfan adhuc impetranda, de nervorum partiumque fentientium qualitatibus cognitio in exquifita eorundem distributionis notitia fundamentum ac robur fuum obtinet. Antequam exterior eorum habitus atque dispositio, quæ primum oculos offendit, rite innotescit, instituta quævis in interiorem masfam experimenta variis obnoxia esfe hallucinationibus, tum propositæ de non elasticitate nervorum opiniones, tum etiam plurimæ antehac de gangliorum ufibus defensæ demonstrant hypotheses. Has prius refellere non potuerunt Physiologi, quam dum a cel. Monro, Scarpa & Soemme-RING eorum genuina fabrica, plexus nervorum maxime involutos referens, detecta esset. Et licet vera nervorum agendi ratio ignoretur, licet explicari non possit, quomodo in nervo sub quavis sensatione excitata commotio ad senforium propagetur, sub motu autem & quavis cerebri reactione vis a sensorio deorsum tendat, immo etiam interdum uno eodemque momento binæ hæ contrariæ mutationes coincidant, ut ex. gr. dum mufculus dolet fimulque movetur; aft tamen, fi de horum Phænomenorum aliorumque fimilium veritate fidis & iteratis experimentis, habemus vero bene multa, convincimur, tutius est in illa acquiescere, quam aliis hiulcis explicationibus receptas sententias oppugnare,

Non leve præterea ad nervorum subtiliorem investigationem præbet incitamentum, quod, simili modo ac ipsa cerebri subtilior structura & nervorum prima oriendi & progrediendi ratio, observantibus sic cel. Vicq d'Azyr, Sormmering & Malacarne, vix ullas, vel levissimas offert aberrationes, corum distributiones tam constanti subject soleant legi, ut subtiliores sibrillarum partitiones summam in quovis subjecto conservent similitudinem. Ex quo certe patet, Creatorem in ordinanda silorum dispositione non lubricum & incertum, sed specialem, licet nobis incognitum, sibi præscripsisse sinem, quem co magis mirari & summa diligentia perquirere convenit, quum eadem in vaforum dispositione ratio non obtineat.

Præterea is, qui ex naturæ miraculorum investigatione & contemplatione delicium capit, si manum atque oculos in persequendis nervorum filis exercuerit, numquam ab hoc delassari potest negotio, & in repetendis stupendis ill. Meckel atque Walter laboribus idem persentiscit delectamentum, atque illi, qui indesesso studio tubulis vitreis invisibilem vasorum absorbentium ad cutis superficiem cursum perserutari tentant. Ars, ut proverbio vulgari utar, non habet osorem, nisi ignorantem. Is sinistrum de accuratiore naturæ perquisitione unice sert judicium, omniaque ea, quæ ob innatam segnitiem addiscere non amat, vel ob adminiculorum desectum & judicii levitatem intelligere non potest, ad subtilia illa refert, quibus facile supersedere possit.

Paria nervorum ex Encephalo in Cranio exorta, & per ejus foramina exeuntia, antiqui ad denarium numerum, primum cervicalium par huic adjungentes, redegerunt. Sed recentiores, de levi hujus calculi fundamento persvasi, & numerum rotundum, quem priores præoptaverant, spernentes, decimo pari debitum locum adsignarunt, & novem tantum cranio paria magno consensu adscripserunt. Sed, quo certius est, in naturæ studio ipsam naturam ducem sequendam esse, & arbitrarias partium divisiones, si naturæ repugnant, numquam esse admittendas, eo majori jure etiam Neoterici hunc receptum calculum ita mutarunt, ut jam undecim recipere paria non dubitem. Sunt nempe: PAR PRIMUM OLFACTORIUM, 2:um OPTI-CUM, 3:um Oculomotorium, 4:um Trochleatorium, 5:um Trigeminum, 6:tum Abducens, 7:mum Facia-LE, 8:VUM ACUSTICUM, 9:NUM GLOSSOPHARYNGEUM, 10:mum VAGUM, & 11:mum LINGVALE. His adjungitur nervus Accessorius, qui re vera ad cervicales pertinet nervos, sed ad cranium dedu&us, par Vagum comitatur. Nervis spinalibus 8 paria CERVICALIA, 12 DORSALIA, 5 LUM-BALIA & 5 SACRALIA funt adscribenda. His nervus SYM-PATHETICUS S. INTERCOSTALIS, ex multis nervis conflatus, addi debet. Duplices nempe radices ex omnibus paribus spinalibus colligit, & demum quinto atque sexto pari capitis superius suum extremum inserit, vel ex iis deducit.

PAR PRIMUM, OLFACTORIUM.

Origo. Nervus, omnium mollissimus & in ortu trigonus, tribus radicibus, demum confluentibus, componitur. Exterior medullaris & longissima in ipsa fissura loborum.

rum e lobo anteriore cerebri, vel in confiniis ejus & posterioris exorta, paullatim, novis advenientibus ex corticali massa striis medullaribus, increscit & introrsum atque antrorsum inflectitur, quo secundæ medullari radici conjungatur. Hæc interior brevis est, & sæpe duplex, atque jam pone posteriorem oram ultimi interioris lobi gyri, jam ex ipso gyro propullulat, nec non in progressu nova quædam stamina alba ab interna parte recipit eoque latescit. Tertia anterior radix, cinerea & latiuscula, e superjacente corticali substantia educta, sua cum prioribus miscela nervo lineis medullaribus & cinereis striatam exhibet superficiem.

Hoc modo conflatus nervus sulco, binos in lobi anterioris basi gyros intimos intercedenti, immergitur, planamque suam superficiem, arachnoidea alligatam, deorsum vertens, sensim ad ossis ethmoidei cristam procedit, ubi in Bulbum cinereum gangliiformem, supra planum, infra convexum, silis medullaribus commixtum, protuberat. Ex hujus inferiore facie, laminæ cribrosæ obversa, emittuntur

1) rami exteriores, 4 ad 10, exteriorem laminæ cribrosæ soraminum ordinem penetrantes & in conchæ Morgagnianæ atque mediæ superficie plexuosos suos projicientes surculos:

2) rami interiores, 4 ad 12, prope laminam perpendicularem per totidem infundibula nares adeuntes, &, in septo narium dispersi, plexus formantes, quibus inferiorem septi partem attingunt:

3) rami anteriores, sub bulbi apice minora laminæ ostiola anteriora, extra ordinem disposita, penetrantes moxque in

adjacente membrana evanescentes.

Nullibi hi furculi cum reliquis narium nervis copulantur.

PAR SECUNDUM, OPTICUM.

Origo. A posteriore & inferiore tuberculosa parte

thalami nervorum opticorum sui lateris & huic adjacente corpore quadrigemino nervus medullam colligit, quæ, firmior evadens, & ad basin cerebri deducta, antrorsum, sensim attenuata, ita slectitur, ut crura cerebri transgrediatur, demumque ad fellæ turcicæ anteriorem oram, ante infundibulum, dextra medullaris chorda sinistræ occurrat & cum illa recto fere angulo uniatur. Utraque vero prius, dum scilicet crus cerebri attingit, licet acuto limbo ab ipso sejungi videatur, & sursum explanatam, deorsum vero convexam induat superficiem, nova tamen a superius jacente crure in transcurfu colligit incrementa. Binorum autem nervorum concursu corpus formatur utcumque quadratum, planum, in quo, secundum quorundam antiquorum & recentiorum observationes, tum in homine, tum in animalibus, fibræ nerveæ eam decussationem subeunt, ut nervus, ex hujus quadrati corporis anteriore parte jam demum emittendus, a latere cerebri opposito suas, an dicam omnes, na-Etus fit radices.

Iste vero, subteretem, ad inferiora aliquantum explanatam formam recipiens, extrorsum ad foramen opticum tendit, ubi interiore duræ matris lamina, vaginæ instar, ad scleroticam usque obducitur. Attingit demum, levi extrorsum & deorsum sacta flexione, musculisque oculi & adipe obvelatus, bulbum, cujus inferiorem & interiorem diametrum, non vero axin, penetrat. Prius tamen ad duas tertias in exteriore ejus versus tempora latere constringitur. Et quum pia mater, supra scleroticæ internam superficiem extendenda, prope hanc constrictionem laminam cribrosam formet, per illam arteria centralis, rete vasculosum formatura, ipsaque nervi medulla triginta circiter sasciculis medullaribus excurrit. Hi statim rursus confluent & Retinam generant, quæ, versus interiora vasculosa & pulposa, sibris-

fibrisque plexuosis composita, oculo concentrica est & supra vitreum corpus ad annulum usque orbicularem tendit, ubi tumidula ora, lineæ a lente distantia, sinem suum demum invenit.

PAR TERTIUM, OCULOMOTORIUM.

Origo. Prope marginem protuberantiæ annularis anteriorem, a pedunculo cerebri, hic versus alterum in angulum confluente, penicillus radiatus filorum nerveorum emittitur, qui primum in complanatum & demum cylindricum nervum abit. Quædam penicilli fila adeo profunde massam penetrant, ut ad substantiam nigricantem & commissuram anteriorem deduci possint; alia, antrorsum dire-&a, ex ipsa protuberansia enasci videntur; quædam exteriora introrsum, atque alia interiora, ex fovea, quæ corpora mammillaria inter & protuberantiam cedit, educta, & oppositi lateris radicibus contigua, extrorsum inclinant. Formatus sic nervus extrorsum vergit &, penetrata arteriæ profundæ cerebri & cerebelli profundæ intercapedine, antrorfum versus apophysin clinoideam posteriorem sui lateris sese confert, adaptatum sibi in dura matre foramen offendit, cui se infinuat, eoque ad sellæ turcicæ latera intra duræ matris laminas antrorfum ad usque fisfuram sphænoidalem superiorem orbitæ progreditur. Hoc suo sub occultato intra duram matrem cursu, plures alios socios habet nervos, sic tamen dispositos, ut se invicem non attingant, sed propriis septis sint sejuncti. Nervus nempe tertius superiorem & interiorem, quartus superiorem & exteriorem, sextus inferiorem & interiorem, quintus autem inferiorem & exteriorem obtinet locum. Ab orbita demum recipiendus nervus sub ala minore, adeoque ante dictam fissuram finditur, sed trajectis binis abducentis capitibus plenius dividitur.

- a) Ramus superior minor, cono musculoso se immittens & supra nervum opticum ad exteriora sese dirigens, tumque exhibens
  - a) ramos plures ad attollentem oculi;

r:os plures minutos, ad elevatorem palpebrarum.

- b) Ramus inferior major, qui deorsum sese sub nervo optico slectit & porrigit;
  - α) r:um interiorem infignem, mox rurfus divifum, ad mufculum adducentem;
  - B) r:um medium, paullo minorem, ad deprimentem;
  - y) raum inferiorem exteriorem, fortiorem, intra adipem ad orbitæ fundum demerfum & in medio mufculi obliqui minoris definentem;
  - δ) Radicem breviorem ganglii ophthalmici dimidiæ lineæ longitudinis, complanatam & crassam, ad exteriorem oram nervi optici a trunco vel ramo γ) emissam.

PAR QUARTUM, TROCHLEATORIUM.

Origo. Tenuissimus hic omnium nervus duplices, triplices vel quadruplices, etsi subtilissimas habet radices, pone corpora quadrigemina e medulla adjacente ita egerminantes, ut nonnulli illas a stria transversali alba, alii a valvula magna cerebri derivaverint, & præterea in ejus crassitie, longitudine ipsoque situ in singulo latere differentiam nonnumquam observarint. Conjunctis invicem medularibus silis, nervus a posterioribus antrorsum, deorsum, & introrsum circum cerebri pedunculos in sormam S romani constectitur. Dum vero tentorii oram attigit, illius ductum sequitur & per sulcum ipsi adaptatum ita subrepit, ut ad processum clinoideum posteriorem a proprio duræ matris canali recipiatur, eoque, a reliquis nervis sejunctus, ad sissuram sphænoidalem perducatur orbitæque immergatur.

tur. Hic autem par tertium transgreditur, & postea frontali quinti ita se adjungit, ut cum illo copulam iniisse viderit cl. Soemmering, tumque ad orbitæ internum latus sese steemum carneum attingat. Consumitur ibi

- r) ramis minutis, musculo sese immergentibus;
- 2) ramusculo tenui, interdum desiciente, oram obliqui superioris inferiorem sequente, & postmodum vel supra, vel infra ligamentum tarsi, ad musculum orbicularem penetrante, ibique minutis filis cum infratrochleari nasali atque infratrochleari frontalis sese connectente.

PAR QUINTUM, TRIGEMINUM.

Origo. Ex media parte pedunculorum cerebelli, mox protuberantiam annularem formantium, fasciculus filorum nerveorum infignis prorumpit, qui tum ipfo ortu, tum etiam sub reliquo cursu multa offert memoranda. In duas nempe portiones, medullari, in formam ligulæ, ipsis interjecta masfa, facile secedit; quarum minor anterior paucioribus, octo nempe ad decem, sed crassioribus, mollioribus & albidioribus filis constat; major autem, altius ad plures lineas in ipsa massa persequenda, quasi ex propria pedunculi fissura educitur, & ad 80 vel 100 continet subtiliora fila. Tela cellulofa & vasculis inter se connexa, fasciam invicem componunt explanatam, quæ sub tentorio ad suum in dura matre efformatum & fupra ossis petrosi acutum angulum prope fellæ turcicæ latera antrorfum excurrentem canalem tendit. Fascia vero hic inclusa non tantum valde expanditur, sed etiam, dum mollius, sursum arcuatum, plexuosis filis nerveis compositum, vasculisque copiose ditatum Ganglion sibi fingit, quod Gasserianum nuncupant, crassitie fere decies augerur. Sed huic teniæ nervofæ prædicta portio minor non

mon nisi per quædam tenuia sila est immixta, quæ de cetero plexum majorem oblique transcendit, prioremque latitudinem retinens, illi portioni se adjungit, quæ rami tertii
sutura est genetrix. Dura mater jam adeo nervo accrescit,
ut sila ipsi immisceri videantur &, licet illam rursus derelinquant, sine dilaceratione tamen vix separari possint. Sed
mox rursus aliquantum contrahitur nervus, simulque prope foramina sua primariam subit divisionem, laxius dura
matre jam obdustam. Exhibet nempe Nervum Ophthalmicum, Maxillarem superiorem, & Maxillarem
Inferiorem.

I. N. OPHTHALMICUS minor reliquis est & ad sellæ turcicæ latera horizontalem situm, quem truncus primum receperat, inter laminas duræ matris, ipsi adglutinatas, retinet, usque dum sissuram sphænoidalem attingat. In tres ramos mature partitus, his orbitæ se immergit.

1) FRONTALIS, superior & medius, recta antrorsum incedens & superficiem elevatoris palpebræ, vel oram ejus internam sub orbitæ periosteo sequens. In medio per orbitam curfu dividitur.

a) Supraorbitalis, trunculi directionem ad foramen fupraorbitale continuans, &, trajecto illo, fub corrugatoris exteriore extremo fubque orbiculari & frontali furfum fefe flectens, demumque in frontis medio ad verticem fefe elevans. Ex hoc derivandi

1) r:us introrfum tendens ad corrugatorem;

2) palpebralis superior, extrorsum inter orbicularis fibras longe descendens & minutos musculo porrigens surculos;

3) r:us communicans cum supratrochleari;

4) rami confensuales bini, extrorsum & sursum supra orbitam sub orbiculari enati, ad tempora usque sub musculo in arcum veluti sese flectentes. Emittunt ingentem undiquaque silorum copiam, ex quibus nonnulli cum temporalis superficialis ramo anteriore, cumque orbitali inferiore facialis, ut & cum subcutaneo mala rami 2:di 5:ti paris sunt irretiendi.

- 5) 6) rami profundi, exterior & interior frontalis, qui reliquum confumunt truncum, & infignioris funt crassitiei, frontalique musculo subjecti, cuti, musculis & adrepentibus aliis nervis surculos affatim largiuntur.
- b) Supratrochlearis, crassitie minor, introrsum ad orbitæ oram properans, & sub ejus musculis ad exteriorem trochleæ limitem in frontis superficie, non vero ultra ejus medium exspatians. Dat

1) r:um communicantem cum frontali atque alium ab interna parte cum infratrochleari;

2) r:os ad palpebras descendentes & in orbiculari atque cute de-

finentes ;

- 3) r:os 2 vel 3, sæpe per proprium orbitæ foraminulum reflexos, in corrugatore, orbiculari & frontali atque cute late se disfundentes.
- c) Infratrochlearis, minor præcedenti, in angulo interno orbitæ infra trochleam fub mufculis conspiciendus, tum vero sursum ad frontis supra nares regionem sese slectens. Impertit
  - a) r:um cum supratrochleari atque alium cum infratrochleari nasali cohærentem;

(2) r:os cum paris quarti furculis conjunctos;

7) r:um tenuem ad palpebram inferiorem, carunculam lacrymalem &

faccum dejectum;

demum cum orbitalis inferioris infimo ramo nervi facialis in angulo orbitæ copulam ineuntem;

e) r:os mufculares tenues;

- () r:os cutaneos furfum ad frontem & glabellam propulfos.
- II) Nasalis f. Naso-ocularis. Ad externum nervi optici latus primum collocatus, progrediendo tertium par & nervum opticum, inter hunc & musculum attollentem oblique prorepens, transcendit, eoque supra adducentem orbitæ interiorem parietem attingit. Hujus ductum nunc antrorsum sequitur & demum supra ligamentum tarsi extra orbitam consumitur. Porrigit
  - a) Radicem longam ganglii Ophtbalmici, tenuem, 6 lineas longam, ante trunci in fissura sphænoidali immersionem angu-

angulo acutissimo jam eductam, & in brevioris radicis concursu ganglion, ad externum nervi optici latus quadratum, hine convexum, inde concavum, nervorumque ciliarium plurium ortui destinatum, progignentem. De his infra.

- b) Ciliares superiores internos, duplices, supra nervum opticum ad oculum prorepentes, de quibus suo loco.
- c) Nafalem proprium. Hic ex transverso una cum arteria foramen ethmoidale penetrat & per proprium canalem osseum, inter cellulas ethmoidales delitescentem, sensim ad laminam cribrosam desertur, ubi foramen quoddam introrsum permeat & in cranii cavo, inter cristam ethmoidalem & duram matrem reconditus, antrorsum ita cursum dirigit, ut aliud ex anterioribus soramen pertingat. Huic rursus pone sinus frontales immersus, sulcum interiori superficiei ossium nasi insculptum sequitur, demumque septi cartilaginei marginem dorsalem attingit, eoque ad nasi globum propellitur. Pluribus minutis ramulis, in concha superiore, membrana narium & cute dispersis, sensim consumitur.
- d) Infratrochlearem nafalem, in quo truncus evanescit, jam majorem, jam minorem, prout prior infratrochlearis infignioris fuerit habitus & plures dimiserit surculos, alias ab hoc nervo exspectandos. In orbitæ angulo impertit
  - *) r:os cum pare quarto & infratrochleari coëuntes;

***) r:os minutos mufculares;

****) r:os ad cutem circa narium radicem diffributos.

Nervi Ciliares, tum ex ganglio Ophthalmico, tum etiam ex nervo nafali progerminant. Numero a 6 ad 16 variant, & mox rurfus in nova dividuntur fila, quæ in nervi optici comitatu, adipe & arteriolis involuta, fenfim ad scleroticam pertingunt. Dispositio tamen eorum, ratione nervi, cui adjacent, ea est, ut quidam ex his ciliares exteriores superiores, alii exteriores inferiores, alii interiores inferiores, atque demum alii interiores superiores.

B 3

riores appellari possint. Vel in binos fasciculos dispefci possunt, quorum minor superior tribus nervis, mox
in sex, inæqualis magnitudinis, divisis componitur, alter inferior major ex sex surculis, rursus in minores
partitis, conflatur, & circa externam inferiorem & internam nervi superficiem conflectitur. De cetero recte
& nullo formato plexu procedunt, scleroticæ posteriorem superficiem oblique pertundunt, tumque inter illam & choroideam antrorsum parallele excurrunt, atque demum trans ligamentum ciliare, in pluscula partiti fila, iridi, ut & forsan coronæ ciliari se insinuant.

- III) Lacrymalis, minor prioribus, & sub orbitæ periosteo extrorsum dejectus, supra musculum abducentem glandulæ lacrymali se insinuans. In orbitæ cavo surculum a frontali recipit & præterea emittit
  - a) fasciculum ramorum, glandulæ immersum, & postea tum in tunica adnata oculi, tum in interna superioris palpebræ superficie evanescentem;
  - B) r:um anastomoticum extrorsum & deorsum ad foramen quoddam, externi orbitæ parieti insculptum, tendentem, &, habita ante introitum cum subcutanei malæ surculo anastomosi, in fossæ temporalis anteriore parte, quo tendit, cum nervi temporalis profundi interioris quinti paris surculo nexum ineuntem.

II. N. MAXILLARIS SUPERIOR. Crassitie medius, sed insignis fasciculus, qui, a communi trunco decedens, cum Ophthalmico valde acutum, cum Maxillari inferiore majorem angulum format. Dum antrorsum eundo canalem rotundum pertigit, formæ illius adaptatur, & horizontalem, quam recepit, directionem ad finem usque retinet. Penetrato scilicet illo, intercapedinem, tuberi maxillari atque alis pterigoideis intercedentem, adipe & vasculis atque tela cellulari repletam, transgreditur, eoque sissuram sphænomaxillarem

larem attingit, cui se ea ratione insinuat, ut a canali infraorbitali, posterius semicanalem formante, pone orbitæ periosteum recipiatur. Et hoc modo totum orbitæ sundum transcurrens, per soramen infraorbitale demum sub musculo elevatore labii proprio in facie erumpit, suas naso, labio superiori & palpebræ inferiori largiturus propagines, & frequentissimas cum facialibus & buccinatorio celebraturus copulas. Multiplices suos sequenti ordine emittit ramos:

- I) Subcutaneus malæ. E trunci, in prædicta ossium intercapedine collocati, superiore ora enatus, similem ipsi cursum, sed paullo tamen extrorsum dirigit & fissuram ibique collectam, una cum periosteo, telam cellularem ita penetrat, ut sub recto inferiore oræ exteriori sulci infraorbitalis apponatur. Et sic orbitam ad eum usque locum, ubi nervus maxillaris a perfecto canali occultatur, transcurrit. Tum vero, surculo ad nervum lacrymalem emisso, magis extrorsum se conslectit, sed recta tamen via ad orbitæ arcum inferiorem deducitur, cui se, vel adhuc integer, vel etiam sissus, per proprios canales infinuat, atque demum, per proprium, interdum duplex foramen, in superficie corporis ossis jugalis externa conspiciendum, ad faciem desertur, ultimos suos hic spargens ramusculos.
  - a) Ramus anastomoticus interior, in medio orbitæ extrorsum ad alam sphænoidalem eductus, &, inita cum ramo nervi lacrymalis copula, in ejus societate, per soramen quoddam ipsis adaptatum viam suam ad sossam temporalem nervumque temporalem profundum internum ducens. Non raro tamen, si hæc subcutanei propago statim proprium canalem perreptat, nec ad nervum lacrymalem adscendit, hæcce trium 5:ti paris ramorum communis conjunctio non nisi in ipsa temporali sossa celebratur. Sed præter surculum, copulam ineuntem, porrigit

*) r:os subtiles, musculo temporali immersos;

**) r:um fortiorem, prope arcum orbitalem aponeurofin temporalem pertundentem, & fub cute late dispersum, quo cum temporalibus superficialibus facialis & quinti, cum orbitali superiore, & consensuali anastomoses ineat. Nonnumquam minus late diffunditur.

- b) Ramus anastomoticus exterior, sæpe duplex, ultimum nervi constituens extremum, & in ossis jugalis superficie, inter adipem & cellulosam delitescens, plures cum orbitali inferiore & faciali superiore atque medio nexus initurus.
- II) Ramus insignior, in prædicta intercapedine deorsum & introrsum versus foramen sphænopalatinum propulsus, &, absoluta vix duarum linearum via, in ganglion Sphænopalatinum ovale & cordiforme, foramen illud suo modo extus replens, extuberans. Ex hoc vero ganglio, vel si, quod nonnumquam accidit, desuerit, ex communi crassiore ramo ante foramen illud propelluntur:
  - α) introrfum, N. Nafales anteriores fuperiores, tres vel quatuor furculi, arteriæ nafalis comitatu per foramen fphænopalatinum ad cavum narium tendentes, fuasque propagines ante finus fphænoidales ad cellulas ethmoidadales posteriores, concham superiorem & partem septi posteriorem emittentes.
  - B) introrsum & antrorsum, N. Nasopalatinus, superato eodem foramine, sub sinu sphænoidali ad septum narium inclinans, tumque super illud in membrana narium ita antrorsum & deorsum excurrens, ut demum foramen palatinum anterius emetiatur, quo trajecto, in palati membrana pone dentes incisivos ultimos surculos, etiam cum nervis palatinis irretiendos, producit.
  - nominis, radicibus alarum pterigoidearum, paullo inferius & interius quam foramen rotundum, impresso & dura matre vestito, sese immergens, eoque ductu, in duos fissus surculos, per aperturam canalis sui posteriorem versus foramen lacerum anterius, extus cartilagine occlusum, ad interiorem sive anteriorem canalis carotici aperturam sese extendens. Ex hoc deducendi

- *) Nasales posteriores superiores, minores surculi, alæ internæ pterigoideæ radicem penetrantes, sicque in posteriore narium cavo sila tubæ regioni, conchis superioribus & septo immittentes;
- **) N. Petrofus f. fuperficialis, fissi trunci superior ramus, cranii cavum trans foraminis laceri cartilaginem adrepens, &, pone quinti paris ramum terti m, inter os duramque matrem, extrorsum, fursum atque retrorsum ad fissuram aquæductus Fallopii exspatians; cui immissus, memorandam cum faciali init anastomosin;
- ***) N. Profundus, inferior fissi trunci ramus, non raro in duos furculos rursus dividendus, e canali pterigoideo, perforata dura matre, recto ductu ad canalis carotici anteriorem horizontalem partem extrorsum & retrorsum sefe conferens, &, adjecto ibi, retrorsum eunte, sexti paris surculo, sepe duplici, cui acuto angulo inferitur, circa arteriam carotidem cerebralem nervum formans, veram & constantem nervi intercostalis s. sympathics radicem cerebralem constituentem. Monendum tamen, quosdam Anatomicos ab intercostali, quem cerebri nervos adire, non vero ab illis enasci putant, hosce surculos derivare. Varietates, in hac ramorum dispositione detectas, jam enumerare superfluum est.
- deor fum, N. Palatinus, fasciculum ramorum canali, inter alas pterigoideas & tuber maxillare efficto, immerfum, constituens: Ex quo
  - a) Palatinus anterior, major, foraminis palatini posterioris permeatu, pone dentes molares, in palati fornice late excurrens. Exhibet
    - *) Nafales posteriores inferiores, qui in canali pterigo-palatino portionem perpendicularem ossis palati pertundunt & dein in concha inferiore narium circumreptant, vel simplici ramo, inter concham mediam & inferiorem diviso, superiore nempe meatum narium medium conchamque mediam, inferiore autem concham inferiorem adeunt;
    - **) r:um exteriorem, propulso ad palatum nervo, ibi dividendo, in membrana palatina arcum alveolarem antrossum, pro exhibendis ad gingivas membranamque palatinam nervis, sequentem, demumque prope foramen palatinum anterius nervo naso-palatino occurrentem;
    - ****) r:um interiorem, in membrana glandulofa ad futuram palatinam mediam & antrorfum versus incisivos dentes suis surculis dejectum.
  - b) Palatinus posterior, magnitudine medius, &, penetrato ante hamulum pterigoideum foramine pterigo-palatine, introsfum descen-

- fcendens; furculos fuos ad circumflexum, rectum palati, uvulam, cutemque palati propulfurus.
- c) Palatinus exterior, minor, inter musc. pterigoidei externi originem & antri posticam faciem extrorsum descendens, tum vero, canaliculo pterigo-palatino offenso, ipsi se immittens, rursusque emergens; quo glandulis palatinis, tonsillis atque velo palatino fila subtiliora impertiat.
- III) ALVEOLARIS DENTALIS POSTERIOR, e trunco, dum in eo est, ut fissuram sphænomaxillarem intret, deorsum ejectus, & per pingvedinem, in tuberis maxillaris superficie, ipsi formato ostio sese ingerens atque demum in canali osseo prope antrum maxillare cum alveolari anteriore insignem celebrans copulam.

*) R:us exterior, ante nervi immersionem eductus, in gingivas & posteriorem buccinatoris finem surculos emittens.

- R:us interior, in fulco internæ finus maxillaris fuperficiei, vel in proprio canali antrorfum propullulans & cum alveolari anteriore anastomosi conveniens. Ex hoc rami quasvis dentium molarium posteriorum radices. & membranam, antrum interius obducentem, adeuntes, derivandi.
- IV) Alveolares dentales anteriores, in ipfo canaliinfraorbitali intra ossis substantiam per proprios canales educti, & exhibentes
  - ") r:os plures ad reliquos omnes dentium alveolos diftributos;
  - r:um in proprio canali inter laminas processus orbitalis maxillæ extrorsum & retrorsum versus antrum decurrentem, &, perforato osse, cum alveolari posteriore communicantem. Ramos etiam dentium alveolis & membranæ sinus largitur, & interdum quosdam ad narium cavum propellit.
- V) PLEXUS INFRAORBITALIS, infignis nervorum fasciculus, quo truncus, Infraorbitalis appellandus, per foramen ejusdem nominis, sub labii superioris elevatore emergens, disfolvitur. Ex his notandi sunt:

a) Pal-

- a) Palpebrales inferiores, duo vel tres rami, furfum flexi & in mufculo orbiculari, facco, caruncula ipfaque palpebra confumti.
  - *) R:us exterior, sub fibris musculi orbicularis ad angulum externum tarsumque excurrens, nervo orbitali facialis jungendus:
  - **) R:us interior, versus angulum internum nasumque tendens & faciali atque infratrochleari connectendus.
- b) Nasales superficiales, plures rami, inter se varie connexi nasique superficiem adeuntes, ex quibus
  - *) r:us fuperior, sub levatore labii versus nasum excurrens, & in fuperiorem, medium atque inferiorem ramum rursus divisus, priori musculo, compressori, nasoque fila impertiens;
  - **) r:us inferior, major, ad alas pinnasque projectus, & fepti oram ad globum usque legens.

    Frequentes cum facialibus ineunt copulas.
- c) Labiales superiores, etiam plures, quorum nonnulli intimi, alii medii, alii externi sunt, plures vero vel in musculis adjacentibus, vel in cute evanescunt; unus palpebrales inferiores extimos gignit, & alius, intimus, cum nasali inferiore conjungitur; nec non præterea frequentissimas cum facialibus, superiore, medio & inferiore anastromoses celebrant.
- III. N. MAXILLARIS INFERIOR f. GUSTATORIUS. Trium trunci ramorum maximus est, &, recepto toto minore nervi exorientis fasciculo, ad foramen ovale properat, quo trajecto, pone maxillam inferiorem & musculum pterigoideum externum in octo præcipuos abit ramos, ita dispositos, ut binos fasciculos forment, quorum anterior quinque extrorsum & retrorsum propulsos, posterior & inferior autem tres reliquos, deorsum tendentes, projicit surculos.

FASCICULI ANTERIORIS

I) Massetericus, ante faciem articulatoriam ossis temporum, ex anteriore quinti paris parte eductus, &, pressim ossis sphænoidei apophysi temporali adhærendo, supra C 2 musc.

musc. pterigoideum externum & sub osse temporum transversim & extrorsum migrans, dein vero inter musculum temporalem & pterigoideum externum ad interstitium semilunare, apophysin coronoideam & condyloideam intercedens, retro musc. temporalis tendinem in masseterem sese projiciens. Dat simul

- a) r:os nonnullos ad capfulam articulatoriam;
- b) r:os ad musculum pterigoideum externum & temporalem;
- c) r:os multifidos masfeteris carni immerfos.
- II) Temporalis profundus exterior, interdum etiam N. Masseterici, Buccinatorii vel Temporalis profundi interioris propago, secundum alæ magnæ sphænoidis ductum sursum & extrorsum sese elevans, & in musculi temporalis posteriore carne, factis novis & repetitis divisionibus, evanescens. Deest sæpe.
- III) Temporalis profundus interior, major, extrorsum & antrorsum juxta alas sphænoideas; supra pterigoideum externum, versus sossæ temporalis anteriora reslexus; divisus in
  - *) r:um posteriorem, in crotaphitidis carne evanescentem;
    **) r:um anteriorem, nervum lacrymalem & subcutaneum malæ prædicta ratione excipientem, & de reliquo in musc.
    temporali consumtum.
- IV) Buccinatorius, antrorium & deorfum inter binos mufculos pterigoideos, vel per pterigoidei externi carnem
  primum emisfus, viam fuam postea ita dirigens, ut inter
  musc. temporalem atque alveolos & demum inter maxillam masseteremque & musculum buccinatorem transversim decurrat, eoque ad ipsas genas pertingat, quo ultimam divisionem, angulo oris inferendam, subire possit. Dat
  a) r:os ad musculum pterigoideum externum;

b) r:os tres ad temporalem atque alios ad pterigoideum externum;

c) r:os quatuor ad buccinatorem glandulasque buccales;
d) Ramum inferiorem, divisi trunci majorem, sub vena facia-

ciali transverse antrorsum incedentem & copulam cum faciali superiore & inferiore ineuntem, quo etiam vena laqueis irretitur. Sed e conjunctionis puncto rami propullulant, in angulo oris ejusque musculis, buccinatore, depressore, & elevatore labiorum evanescentes;

- e) Ramum superiorem, minorem divisi nervi propaginem, sub vena faciali trans buccinatorem antrorsum tendentem, &, reslexo ramo, cum nervo saciali superiore connexo, laqueum circa hanc venam formantem, ultimis vero surculis in buccinatoris musculo terminandum. Hi inter se nexi nervi plures in facie insulas a vasis transgrediendas, formant. N. Buccinatorius & temporalis profundus int. suos a minore nervi exorientis fasciculo, observante Paletta, derivant natales.
- V) PTERIGOIDEUS, minor, interdum ex prioribus ejectus, fed proprie musculo circumslexo & pterigoideo interno, in quo maxime circumrepit, destinatus.

FASCICULI POSTERIORIS:

- VI) Maxillaris inferior, plerumque initio trium quatuorve linearum spatio cum lingvali, posteriorem tamen & exteriorem locum occupando, cohærens & interbinos musculos pterigoideos supra arteriam maxillarem internam, atque paullo inferius, inter pterigoideum internum & apophysin condyloideam ita descendens, ut canalis inframaxillaris foramen interius attingat. Ipsi vero nunc immersus, viam ejus sequitur & per soramen inframaxillare exitum rursus pro plexu inframaxillari formando invenit. Porrigit
  - Mylobyoideum, fubtilem nervum, a trunco, dum ipfum canalem intrat, exhibitum, & postea inter pterigoideum internum ramumque maxillæ in proprio sulco ossis, posteriori superficiei insculpto, decurrentem; sed prope maxillæ angulum & pterigoidei anteriorem oram, inter glandulas Varthonianas maxillamque ita elabentem, ut jam in superficie mylohyoidei externi excur-

currat, demumque versus mentum ultimam subeat divisionem.

*) R:mi ad glandulas Varthonianas;

**) R:mi ad mylohyoideum.

rem digastrici ventrem ad mentum sese flectens, ipsi ut et prioribus surculos impertiens musculis, & cum quibusdam nervis labialibus anastomoses iniens.

2) Ramus inferior, pone priorem in biventris carne anteriore e-

vanescens.

B) Rami dentales posteriores, radices dentium posteriorum, dum nervus canalem transcurrit, ut et, teste Monro,

gingivas adeuntes.

γ) Ramus dentalis anterior, qui, dum truncus foramen inframaxillare penetrat, fub dente bicufpide in ossis cellulari substantia antrorsum ad symphysin usque prorepit, atque sic anteriores dentes nervis ditat.

Plexus inframaxillaris, a depressore anguli oris occultatus, labio inferiori, angulo oris atque mento nervos

exhibet. Sunt vero Labiales inferiores:

*) Exterior, valde ramosus, surculos in depressorem anguli, orbicularem labiorum cutemque ablegans & anastomoses cum faciali

inferiore iniens;

**) Interior, major, fibris musculi quadrati tectus, & in numerosos partitus surculos, partim quadrato immersos, partim cum buccali & marginali facialis junctos, & præcipue profunde per plexus in orbiculari, mentali, cuteque labii inferioris dispersos.

VII) Lingvalis, qui communiter, fupra arteriam maxillarem internam a nervo maxillari fecedens & pone illam musculumque pterigoideum externum descendens, inter ramum maxillæ & pterigoideum internum citra nervum mylobyoideum proserpit; sub angulo autem maxillæ elabens, transversa slexione supra glandulas maxillares inter styloglossum & mylohyoideum, atque deinceps inter slandulas sublinguales & hyoglossum, ductus Varthoniani comiquatu, antrorsum excurrit, demumque, in 5 vel 6 ramos substantiæ lingvæ immersos partitus, superficiem lingvæ attingit inque ipsis papillis ultimum suum invenit sinem.

Re-

Recipit aliquot a maxillaris inferioris sejunctione lineis, ante levatorem palati & circumflexum, Chordam tympani, acuto angulo oræ nervi infertam posteriori. Emittit vero

α) r:os nonnullos ad pterigoideum internum;

B) r:os tres sub angulo maxillæ, dum a perpendiculari in transverfalem truncus incurvatur viam, ita eductos, ut ex inferioribus nervi fibris duo posteriores antrorfum & alius anterior retrogrado itinere versus glandulam descendant, eoque in ganglion ovale, rubicundum, Maxillare nuncupatum, coalescant. Ex hocce minuto ganglio derivantur

*) r:mi bini, in hyoglosfo cum nervo undecimo coëuntes:

**) r:mi cum nervis mollibus nervi sympathici irretiti;

***) r:mi 5 ad 6 ad glandulam radiatim difperfi;

****) r:mi in geniohyoideo confumti.

- y) r:os duos vel tres in fuperficie mufculi hyoglosfi cum nervo undecimo multiplicatam ineuntes anaftomofin;
- d) r:os in glandula fublingvali, membranaque oris pone dentes incifivos definentes.
- VIII) TEMPORALIS SUPERFICIALIS. Radices habet duplices, propriam superiorem & aliam inferiorem a maxillari emisfam, quibus demum confluentibus, laqueus circa arteriam meningeam mediam formatur memorandus. Nervus vero retrorfum inter meatum auditorium & apophyfin condyloideam primum descendit, tum vero a parotide hic immerfa obvelatus, ita furfum & antrorfum flectitur, ut arcum zygomaticum attingat. Continuata autem fub parotide flexione arcum demum transcendit & ante aurem externam sub cute & supra aponeurosin in posteriore temporum regione late divagatur. Emittit
  - a) r:os binos, dum nervus inflecti incipit, ejectos, pone condylum adfcendentes, & canali auditorio cartilagineo destinatos. Horum superior, major, ab anterioribus retrorfum fuperiorem meatus partem circumlegens, interosfeum & cartilagineum meatum introrfum prorepit,

& demum in interna concava meatus superficie atque concha surculos suos spargit. Alter inferior, minor, anteriori cartilagini prope partem meatus osseam se immergit, tumque retrorsum propellitur, & sub hoc curfu, ut prior, in interna meatus superficie, concha glandulisque ceruminosis evanescit.

- b) r:mi minores, articulationi & meatus auditorii externæ fuperficiei dicati;
- c) rimi duo anastomotici, majores, profundi. Dum nempe truncus sursum & antrorsum slecti incipit, major ramus ex alto erepit, qui supra posteriorem processus condyloidei superficiem antrorsum tendit, arteriam temporalem transgreditur, demumque, vel indivisus, vel in duos tresve ramos divisus, cum ramis temporalibus facialis conjungitur. Alter minor, dum truncus ad arteriam usque temporalem penetravit, exoriens, ramo adscendenti faciali, nondum diviso, injungitur. Sæpe bini nervi ita invicem disponuntur, ut arteriam temporalem laqueo circumdent.
- d) r:mi ad parotidem;
- e) r:mi ad tragum & partem helicis anticam eoque ad conchæ fuperficiem internam derivandi, anaftomofin etiam cum auriculari tertii paris cervicalium celebrantes;
- f) Auricularis anterior, furfum nunc flexi trunci pars infignior & anterior, quæ, arteriam temporalem transgrediens, in temporum fuperficie, tum ad frontis latera, tum verfus occiput furculos propellit, cum adjacentibus nervis anaftomofes varias formantes;
- aris anterioris ad externam aurem & in focietate auricularis anterioris ad externam aurem & in primis ad helicen propulfus, indeque ad cutem fupra aurem fese extendens. Si auriculares minus late divagantur, faciales pervi eorum vices supplent.

SCIAGRAPHICA NERVORUM CAPITIS DESCRIPTIO,

ET QUIDEM PARIS

б:ті 7:мі 8:vi 9:ni ю:мі ет н:мі,

CANAL CONTRACTOR OF THE PARTY O

QUAM

VENIA EXPER, ORD, MED, UPSAL,

ADOLPHO MURRAY,

M. D. ANAT. ET CHIR. PROFESS. R. ET O. SOC. SCIENT. UPSAL.

ACAD. REG. SCIENT. HOLM. VLISSING, BASIL. FLORENT.

BOTAN. ET GEORGOPH. UT ET SIENENS. ET

BEROL. N. C. MEMBRO,

PRO GRADU DOCTORIS

PUBLICÆ DISQUISITIONI SUBJICIT

Johannes Noræus,

UPLANDUS.

IN AUDIT. GUST. MAJ. D. XV MAJI MDCCXCIII.

H. A. ET P. M. S.

UPSALIÆ,

EX PRELO VIDUÆ DIRECT, JOHAN. EDMAN.

Gert faut Eine dan 10.mi er manis. LIETURY ORIGINATE THE PERSON NAMED AND THE PERSON OF THE PERSO manufact state value to the training of the

SCIAGRAPHICA DESCRIPTIO NERVORUM CAPITIS.

Commence of the second

PAR SEXTUM, ABDUCENS.

IRIGO. Ex sulco, protuberantiæ annulari & medullæ spinalis origini interposito, ita erumpit, ut sila ejus utrique, plura tamen corporibus pyramidalibus & olivaribus adscribi debeant. Hæc demum collecta, binos conflant, majorem nempe externum & internum multo tenuiorem, fasciculos, tela cellulari invicem junctos, sed vasculis separatos, & nervum denique producentes, dum vel citius, vel non ante eorum in sinum cavernosum ingressum coalescunt, complanatum, mediæ inter tertium & quartum par magnitudinis. Hic, antrorfum & introrfum procedens, foramen, nonnumquam bisidum, ipsi in dura matre infra quintum par exsculptum, sed magis introrsum versus processus clinoideos permeat tumque latera fellæ turcicæ perreptat, & receptaculo immergitur, atque fimul carotidem internam, e canali fuo jam elevatam, laxa vero tela cellulari illi revin-Stam, transcurrit. Recto demum tramite fissuram sphænoidalem superiorem attingit, & per illam inter musculi abducentis bina capita in 5:ti paris nasalis & 3:tii paris societate orbitæ cavum ingreditur. Jam autem, extrorsum porrectus, ramis pluribus in musculo abducente demergitur.

Carotidem vero prædicto modo transcendens, laxiorem non solum atque rubicundum acquirit habitum, sed retrogrado & acuto angulo simplicem vel duplicem largitur surculum, canali carotico profunde sese immittentem, inque illo, vel etiam extra canalem in collo, cum nervi pterigoi-

dei s. Vidiani ramo profundo copulam ineuntem, ex qua nervus Sympathicus s. Intercostalis conslatur. Post hujus autem retrorsum dejecti surculi emissionem crassitie truncus increscit.

Quas ratione ortus & reliquæ progressionis obtulit nervus varietates, ill. Soemmering optime docet.

PAR SEPTIMUM, FACIALE f. DURUM f. COM-MUNICANS FACIEI.

Origo. Inter posteriorem & inferiorem protuberantiz annularis oram ejusque cum medulla spinali nexum, ut et prope exteriorem & lateralem corporum olivarium ambitum, juxta nervi auditorii sedem, fasciculus ramorum propullulat, qui nervo Faciali originem præbet. Fila vero hæc a proxima protuberantiæ medulla, ut et corporibus restiformibus, quasi ex ipso hic observando sinu emittuntur, nec late intus dispersa videntur; sub pia matre autem collecta, funiculum formant, interdum duplicem vel fissum, interdum planum & fensim extrorsum nervi auditorii excavato fulco se immittentem. Huic vero adjungitur fasciculus nervorum subtilior, qui cel. WRISBERG inventorem habet, & medium inter nervum facialem & auditorium locum occupat. Hic scilicet dissitis, crassitie & numero diversis, fibrillis in spatio inter prædictos nervos cedente e limite protuberantiæ posteriore & medullæ spinalis primordiis prope nervum glossopharyngeum emergit, &, absoluto aliquot linearum cursu, in unum duosve trunculos coalescit, qui nervo faciali se adsociant, demumque, nisi ante meatum, in ipso canali Fallopiano ipsi inseruntur.

Sie nervus Facialis duos componit funiculos, a majore nervo auditorio, cui piæ matris ope adhærent, obvelatos.

Hi

Hi demum, extrorsum & antrorsum deducti, meatum auditorium offendunt. Jam teretem nervus formans chordam, ab auditorio nervo sejunctus, ad superius meatus cavum sefe confert & aperturam canalis Fallopiani internam, in anteriore cavi parte collocatam, penetrat. Hujus slexiones presse sequens, primum extrorsum, quasi cavitatem tympani directe appeteret, pellitur: sed repente retrorsum ducitur, & in hac geniculata slexione nervum petrosum sive pterigoidei supersicialem recipit, vel, ut alii volunt, ablegat, tumque inter canalem semicircularem externum & foramen ovale cavitatis tympani arcuato ductu retrorsum & deorsum procedit, usque dum foramen stylomastoideum, quod totus penetrat, emetiatur.

In ipfo canali Fallopiano nidulans, fequentes emittit ad cavum tympani propagines:

a) r:um inter incudis crura ad musculum Eustachianum mallei procedentem;

b) r:um subtilem musculo stapedis dicatum;

c) Chordam tympani, infigniorem ramum, in medio canali cum nervo, ex quo oritur, primum aliquantum deorfum tendentem, & deinde in proprio canali osfeo furfum fefe elevantem, & per propriam aperturam inter processum mammillarem & meatum auditorium osfeum ad postremam inferiorem cavitatis tympani partem penetrantem; ubi inter crus incudis longum atque mallei manubrium, in aliqua a membrana tympani distantia, deorsum & antrorsum curvata, projicitur, atque tandem sissuram Glasseri perrepit. Et sic, per adjunctam ipsi telam cellularem crassitie adaucta, ita descendit, ut ante levatoris & circumslexi palati originem acuto angulo cum nervo linguali seti paris, pollicis ab exitu suo distantia, copulam ineat.

Truncus Facialis, e foramine prædicto pone arteriam auricularem & sub biventris posteriore carne emersus, deor-

sum & antrorsum & denique sursum, profundum inter processum mastoideum & maxillæ intervallum, a parotidis massa glandulosa occupatum, pervadit, & per ejus substantiam ita extrorsum sese elevat, ut ramos suos superficiales supra maxillam ad faciem atque tempora explicare possit. Rami autem, qui ante trunci per parotidem transcursum emittuntur & profundi appellantur, sunt:

- RIOR f. OCCIPITALIS PROFUNDUS, a trunco, vix dum foramen ftylomastoideum penetravit, emissus, & inter apophysin mastoideam & meatum auditorium, sub parotide & expansione aponevrotica apophysin obtegente, retrorsum atque sursum sienes, tandemque, pone musculum retrahentem incedens, supra aurem elevatus. Finditur in
  - *) N. auricularem, furculo ad retrahentem exhibito, inter os temporum auremque externam cursum ad externam conchæ superficiem contendentem, &, exhibitis ad eam cutis partem surculis pluribus, inflexionem versus antitragum subeuntem, atque tandem hic ipsam auris substantiam ita penetrantem, ut in interna conchæ superficie suis surculis oberret & prope antitragum cum suriculari cervicalis tertii conjunctionem ineat:
  - **) N. occipitalem, ad fuperiorem retrahentis auris oram in apophyfis maftoideæ fuperficie transverse retrorsum dejectum, & demum viam in occipitis superficie sursum dirigentem.

a) R:us fubtilior ad aurem externam.

b) R:us cum auriculari cervicalium communicans.

c) R:i plures ad musculum occipitalem spleniique originem.

d) R:i ad cutem occipitalem in auris regione.

B) RAMUS POSTERIOR, BIVENTRICUS, priore major, extrorfum juxta digaftrici ventrem posteriorem primum decurrens, tum vero, a musculi carne reconditus, retrorsum
atque deorsum versus ejus tendinem sese ducens, sed mox

rurfus erumpens, & duobus ramis, vel unico, in duos partito, nexum cum aliis nervis iniens. Emittuntur feilicet

- ") r:mi bini, in plura divisi sila, dum in sinu musculi nervus latet, ad ipsum musculum emissi;
- r:us inferior minor, nervo jam ex musculo educto, sub musculo stylohyoideo & arteriæ temporalis trunco de-orsum & introrsum projectus, angulo acuto cum nervo laryngeo nervi vagi conjunctionem celebrans;
- r:us fuperior major, e biventris carne ante arteriam occipitalem & pone musc. stylohyoideum sursum & introrsum sese flectens & in venæ jugularis anteriore superficie ad foramen jugulare usque adscendens, ubi vel in ipso foramine, vel extra illud cum nervo glossopbaryngeo sese jungit.
- γ) Ramus anterior, Styloideus, pone arteriam auricularem posteriorem in superficie musculorum styloideorum longe descendens, ubi dividitur in
  - ") r:um ad arteriam temporalem in superficie stylohyoidei sese extendentem ibique cum surculo nervi mollis sympathici coëuntem:

**) r:um ad posteriorem faciem musculi stylohyoidei adre-

pentem:

r:um trans tendinem musculi biventris ad ossis hyoidei basin excurrentem, ibique mylohyoideo & cuti, ut et interdum nervulo subcutaneo colli superiori, insertum.

E Trunco, per Parotidis massam jam sursum & antrorsum sexo & Ramos Superficiales exhibente, sequenti ordine gignuntur

I. RAMUS ADSCENDENS f. SUPERIOR, mox rurfus divifus in N. Suprajugales f. Zygomaticos, qui arcum zygomaticum recta transcendunt, & Faciales, qui ad faciem cursum tendunt.

SUPRAJUGALES, in Parotidis substantia, celebrata prædicto modo a posteriore parte memoratu dignissima cum temporali superficiali siti paris conjunctione, qua laqueus formatur

ve-

venam & arteriam temporalem includens, nervos exhibent Temporales & Orbitales.

I) TEMPORALIS POSTERIOR, prope auriculam arcum zygomaticum transcendens & in superficie aponevrosis temporalis sub cute oberrans. Project

*) Auricularem minorem, auriculam ipsam, tragi nempe & helicis cutem adeuntem, & anastomosin cum auriculari paris 3:tii cer-

vicalium & temporali superficiali 5:ti habentem;

**) r:os supra aponevrosin novas sursum porrectas subeuntes divisiones, inter se & cum temporalis medii divisionibus irretiendas.

- II) Temporalis medius, major, sub parotide emissus &, arcu superato, in medio temporum in plures ramos divisus, plexum inter se formantes, & ita supra aponevrosin dispersos, ut alii cum priore, alii antrorsum cum insequente, cum subcutaneo mala & consensuali, atque retrorsum alii cum temporalis superficialis quinti ramis coëant.
- III) Temporalis anterior, communiter cum priore sub adscensu ejus supra arcum connexus, tum vero antrorsum inclinans & novas subiens partitiones, quarum, duplicatis & triplicatis divisionibus, quædam cum medii vamis, aliæ cum orbitali superiore, aliæ cum dictis 1:mi & 2:di rami 5:ti paris surculis pluribus locis copulantur eoque singulares inter se insulas formant, atque aliæ musculo orbiculari & frontali se immergunt.
- IV) Orbitalis superior, antrorfum ad arcum orbitalem fuperiorem tendens & fæpe ex temporali anteriore progerminans. Hic pluries divifus eoque infulas inter ramos fuos producens, injungitur adjacentibus nervis, temporali & orbitali inferiori, & præterea, arcum orbitalem exteriorem & fuperiorem attingens, musc. orbitali frontalique furculos impertit, ut et cum consensuali, palpebrali aliisque frontalis ramis connectitur. Deest interdum, ubi temporalis vices ejus supplet.
- V) Orbitalis inferior, communicatione in ipfa glandula cum priore habita, & dein extra glandulam cum faciali, ossis zygomæ superficiem & superius musc. zy-

gomatici extremum transcurrens atque verfus inferiorem oram orbitalem fese slectens. Prius autem divifus abit in

- a) r:um fuperiorem, ad fuperiorem anguli externi orbitæ partem tendentem &, celebrata cum prædicto orbitali superiore & fequente ramo, nec non cum subcutaneo malæ anastomosi, sub orbiculari in hoc ipso musculo ultimas suas propagines explicantem;
- b) r:um medium, versus angulum orbitæ & aversam orbicularis faciem properantem, eoque tam ad superiorem, quam inferiorem palpebram surculos projicientem, & ramos anastomoticos in adjacentes orbitales, porro in subcutaneum malæ & denique in nervos palpebrales 1:mi & 2:di rami 5:ti paris ablegantem;
- c) r:um inferiorem, prioribus majorem, fupra os jugale, fub orbiculari & trans nervos palpebrales inferiores internos ad angulum internum orbitæ properantem; fed fub hoc incessu furculos ad musc. orbicularem, zygomaticum majorem palpebramque inferiorem mittentem, &, nexu cum subcutaneo malæ, facialis superioris proprio ramo, ut et palpebralibus inferioribus inito, quo crassities rami infigniter augetur, in cantho orbitæ interno ligamentum tarsi transgredientem eoque modo in ipsa palpebra superiore infratrochlearis nasalis quædam fila excipientem.

FACIALES, ex trunco prioribus & his ipfis communi enati, feorfim inter parotidem & masfeterem transverso ductu fub musculo zygomatico ad faciem contendunt. Sunt vero

- VI) FACIALIS SUPERIOR, supra ductum Stenonianum mature intra glandulam ortum ducens tumque tendineam masseteris partem transgrediens, & postea in superficie ossis zygomæ, sub musculi zygomatici superiore extremo, prope inferiorem musc. orbicularis oram, ad superiorem faciei partem nasique latera tendens. Emittit hac sub via
  - a) r:um in masseteris superficie faciali medio insertum eoque insulam inter hos ramos formantem:
  - b) r:um fursum elevatum, superius musc. zygomatici extremum transcendentem, quo ad arcum orbitalem inseriorem subcutaneo malæ conjungatur & cum ramo inseriore orbitalis inserioris, cui inseritur, ad angulum internum orbitæ deducatur, nec non anastomoses cum palpebrali inseriore 5:ti & faciali magno ineat & ramis descendentibus insulas varias formet:

c) r:um, dum truncus sub musculo zygomatico majore repit, ipsi immersum.

Trunculo per genarum adipem ad venam facialem delato, plusculi facialis medii rami huic inferuntur, laqueum circa hanc venam formantes, sed dum elevatorem proprium transgreditur & ad angulum internum properat, exhibet

d) r:os in elevatore demerfos:

e) r:os cum palpebrali inferiore externo conjunctos:

f) r:os super elevatorem proprium novas circa venam insulas formantes:

g) r:os elevatori labii superioris & alæ nasi compressorique narium destinatos.

Ultimum trunci in oculi angulo extremum, conjunctione habita cum infratrocbleari nafali, si orbitalis inferior prius desiit, dat

h) r:os subcutaneos ad superficiem nasi dorsalem, musc. frontalem cu-

temque dispersos.

VII) FACIALIS MEDIUS f. MAGNUS, supra ductum Stenonianum & trans carneam masseteris partem in facie versus labium superius exspatians. In musculi superficie bis quaterve surculos exhibet, vel recipit laterales ex faciali superiore & inseriore enatos, insulas inter se formantes. Sed ad anteriorem musculi oram in duos abit ramos.

Ramus fuperior major adscendens, sub media muse, zygomatici parte in faciei pingvedine incedens ibique sese dividens in

*) r:um superiorem, qui rami inferioris adjumento & concursu venam facialem laqueo includit &, supra venam adscendens, alios remittit ad ramum inferiorem, venæ subjectum, similes laqueos formantes. Ad levatorem porro proprium, quo obtegitur, adrepit, &, conjunctione ibi cum palpebrali inferiore externo habita, sub vena faciali in inferiore ramo evanescit:

**) r:um inferiorem, qui, in absolvendo per adipem itinere, primum surculos zygomatico majori & levatori dicatos, aliumque ramo superiori buccinatorio 5:ti copulatum exhibet, tum vero sub vena surculos, insulas sormaturos, producit, atque demum partim in musculo levatore anguli, partim infraorbitalis 5:ti labialibus sese inserit.

B) Ra-

- B) Ramus inferior, collectam in genis adipem pervadens & sub levatore proprio plexum infraorbitalem ad usque nervum labialem internum & nervos nasales, transgrediens. Hoc ipso tramite surculis emissis conjungitur nervo buccinatorio superiori, ramo inferiori superioris facialis magni, plexui infraorbitali & in primis ramo interiori labiali & masalibus, ita ut easdem partes, quas hi ipsi, adire videatur, & cum plexu nerveo, his adjumentis valde increscente, maxime implicatur. Compressor & depressor narium, ut et elevatores labii sua seorsim accipiunt sila.
- VIII) FACIALIS INFERIOR S. TERTIUS, infra ductum Stenonianum trans masseterem ad faciem versus oris angulum procedens. Adjunctis quibusdam ex Rami Defendentis facialis insimi surculis increscit, & habita cum faciali medio in genarum adipe anastomosi, dividitur.
  - *) Ramus fuperior, prope angulum oris sub musc. zygomatico incedens & partim labiali extimo, partim, surculis plexum transcendentibus, reliquis labialibus sese adjungens.
  - **) Rami inferiores, qui, in adipe buccarum circumrepentes & venam transgredientes, angulo oris in primis funt dicati. Ex his quidam prope masseteris oram nervo buccinatorio injunguntur, alii, arteriam venamque transcendentes, rursus cum buccinatorii ramo surperiore copulam ineunt, reliqui autem, versus os projecti, in musc. buccinatore & depressore anguli, ut et cute evanescunt.
- II. RAMUS DESCENDENS f. INFERIOR, deorfum tendens, fed in ipfo parotide fefe bipartiens.
  - 1) FACIALIS INFIMUS, in masseteris superficie versus angulum maxillæ sese conjiciens, citius vel serius producturus
    - a) N. Buccalem, superata masseteris parte inferiore, ad oris angulum prorepentem & producentem
      - *) r:um cum faciali inferiore communicantem;
      - r:um a n. buccinatorio surculum recipientem & in buccarum adipe cum faciali inferiore junctum, tumque plures surculos prope angulum oris circa venas & arterias sursum & deorsum producentem. Hi cum filis nervi buccinatorii rarsus sunt implicati & musc. zygomatico atque depressoris fini immersi;

***) rium versus labium inferius propulsum & prope angulum maxillæ cum priori ramo, postea cum buccinatorio 5:ti atque denique cum nervo marginali conjunctiones ineuntem. Jam ve-

B

ro furculos emittit, maxillaris inferioris 5:ti ramis occurrentes & in triangulari confumtos.

- b) N. Marginalem, versus angulum maxillæ descendentem &, habita prius prope angulum communicatione cum subcutaneo colli, marginem ejus concomitantem. Exhibet
  - *) r:um fuperiorem, primo versus maxillæ angulum sese conjicientem, ibique cum ultimo ramo ex buccalibus coëuntem, tum vero marginem maxillæ sequentem, sed sensim in masseteris superficie sursum & antrorsum ad buccas properantem. Transcendit in buccis venam facialem & in eo tractu buccali atque buccanatorio 5:ti adjungitur. Emittit demum
    - a) r:os, sub depressore anguli oris, plexus inframaxillaris extimis ramis & musc. orbiculari infertos;
    - b) r:um superum, nexu habito cum faciali inferiore, novas divisiones, partim nervis labialibus inferioribus', partim depressori anguli & proprio, ut et orbiculari infertas, subeuntem.
  - **) r:um inferiorem, sub depressore anguli ad foramen mentale excurrentem, ibique cum inframaxillaris ramis coëuntem, & ramos musc. depressori proprio, mentali atque orbiculari, cutique largientem.
- II) SUBCUTANEUS COLLI SUPERIOR, in duos tresve ramos prope ortum divifus, ad colli fuperiorem partem juxta maxillam inferiorem, deorfum & antrorfum tendens.
  - Ramus superior, intra glandulam a sequentibus sejunctus, ad maxillæ angulum properans, &, receptis ibi a subcutaneo 3:tii paris cervicalium & a nervo marginali ramis, infra maxillæ marginem, sub latissimo colli, supra glandulas maxillares excurrens. Exhibet etiam surculos cum arteria ad maxillam properantes & ad depressorem anguli mentumque tendentes.
  - B) Ramus medius, nexum etiam cum subcutaneo cervicalium celebrans surculumque a nervo styloideo recipiens, et, in plures divisus surculos, tum prope mentum in colli cute, sub latissimo colli, longe lateque exspatians, tum etiam, ora maxillæ transgressa, ultima sila ad cutem menti projiciens.
  - antrorsum projectus, cutem inter mentum & laryngem extensam occupans. Hi vero rami a descripto ordine valde aberrare solent.

PAR OCTAVUM, AUDITORIUM f. N. MOLLIS.

Origo. Medullares lineas albas, latiusculas & transversas in ventriculo quarto, substantia cinerea posterius leviter obducto, conspiciendas numeroque variantes, huic nervo remotisfimas præbere origines, plurimi affirmant; etfi interdum hæ ipfæ, ob fuam mollitiem & cum medulla adjacente miscelam, ad egredientem hoc loco nervum difficilius conduci possunt. In ipso ventriculi sulco dextras radices sinistris conjungi creditur; sed nec numero, nec situ sibi invicem semper respondent. Collectis tamen ex hac medullæ regione fibrillis, fasciculus deorsum versus medullæ spinalis originem reflectieur, qui insigne simul novis, tum ex illa, tum in primis ex adjacente protuberantia annulari eductis fibrillis incrementum capit. Enascitur sic mollior & tertio pare paullo major funiculus, extrorsim & deorsum versus meatum auditorium conflexus, simulque ita expansus & involutus, ut nervum facialem s. durum, cui tela cellulari laxe adnectitur, partim exterius obtegat, partim vagina veluti obducat.

Mature tamen, & ante nervi in meatum auditorium immersionem, suturæ in duos sasciculos divisionis prodit initia, & quo magis rami sejunguntur & meatui appropinquant, eo majorem nervus acquirit sirmitatem. Tum vero mirabilem quamdam, turbinis in modum, contorsionem & involutionem subit, quæ, per meatum auditorium, labyrinthum atque trastum spiralem foraminulosum continuata, ramorum distributionem singularem optime expedit. Est vero meatus auditorii sundus spina elevata in duos semicanales divisus, quorum inferior major, tam vestibulo, quam cochleæ nervos tribuit, superior autem minor ramum ad vestibulum & ipsum nervum sacialem ad suum conducit canalem; spina

næ vero posterius extremum alios recipit surculos, vestibuli cavo hæmisphærico immittendos.

FASCICULUS ANTERIOR, magis spiræ ad modum convolutus, mollior, infimamque majorem & interiorem meatus auditorii petens fedem, modioli cochleæ axin ad apicem usque transcurrit. Hac vero via per innumeras tractus spiralis foraminulofi aperturas ramos dimittit, inter laminæ spiralis foliola transverse incedentes, demumque plexuosis divisionibus & conjunctionibus fuper zonam membranaceam ad externum scalæ tympani parietem sese deducentes. Scire etiam attinet, quemcumque gyrum fingulares fuas fovere, in penicillos molliores abeuntes, fibrillas, easque non ex uno in alterum transcurrere; ultimum autem nervi finem, apicem modioli penetrantem, infundibulum & zonæ femigyrum nervoso plexu obducere. Ramuli primum emissi omnium funt crassissimi & numero rariores, qui sequuntur crebriores & tenuiores, ultimus autem folitarius, ex modioli centro abfolutis gyris emanans, crasfiusculus.

FASCICULUS POSTERIOR in tres infignes abit ramos.

- vum penetrat & in vestibulo foraminula, inter canalium femicircularium superioris & exterioris superiora extrema & per pyramidalem eminentiam ducta, pervadit, demumque in alveo canaliculorum membraneorum communi, atque ampullis canalis semicircularis superioris & exterioris ita consumitur, ut sibrillæ mollissimæ, sed distinctæ & mirisice inter se reticulatæ, pulposum acquirant habitum easque caveas succingant.
- 2) Ramus medius, interdum bipartitus. Meatus auditorii inferius cavum & foramina, prope spinam ipsam posterius observanda, penetrans, vestibuli cavo hæmisphærico per foraminulosam maculam se immittit & sacculum membranaceum, ibi collocatum, albissimo mucore obducit.
- 3) Ramus minor, qui, retrorsum meatus auditorii inserius cavum, & solitarium ibi, posterius inveniundum, foramen

per-

permeans, demum per reticulatam maculam, in inferiore vestibuli parte observandam, cavo se immittit, quo in canalis semicircularis posterioris ampulla, eadem ac ramus major ratione, disfundatur.

PAR NONUM, GLOSSOPHARYNGEUM.

Origo. Primum constituens a medulla spinali exeuntium par nervorum, suas ex suprema hujus parte, vel ex processibus cerebelli, in medulla spinali confluentibus, ipsove ventriculo quarto radices derivat; quæ demum collectæ, funiculum vel simplicem, vel ex binis, ad sex, funiculis conflatum formant, inter protuberantiæ annularis oram posteriorem & corpora olivaria, ut et inter nervum facialem & vagum proserpentem, & a vago vasculis & tela cellulari sejun-Etum. Extrorfum porro sub cerebellum, cui celluloso textu leviter revincitur, se ducens & a vago pare se simul disjungens, foramen jugulare, quod penetrare debet, attingit. Hic proprium canalem, infra meatum auditorium in dura matre & in anteriore foraminis laceri ora exsculptum, atque interdum lamina ossea a reliquo hiatu separatum, ita pervadit, ut vena jugularis illi nervoque vago intercedat; quo sub tramite nervus fimul in ganglion quinque lineas longum in-Atque sic nervus, extra cranium propulsus, ante venam jugularem carotidemque cerebralem, & pone musculos styloideos antrorsum & deorsum excurrit, suosque ultimos multifidos furculos pharyngi & lingvæ immittit. quenti ordine furculi ejus exhibentur:

a) R:us minutus in cavo cranii prope ortum cum nervo vage fefe copulans.

b) R:i bini, tum ex ganglio retrorfum per proprium canalem in meatum auditorium fese conjicientes, tum ex eodem ganglio per membranaceum parietem nervo vago & venæ jugulari fese inserentes. (Andersch, Wrisberg & Soemmering.)

B 3 c) R:us

c) R:us, dum truncus extra cranium reperitur, cum nervo

biventrico septimi paris anastomoticus.

d) R:us muscularis, antrorsum directus, biventri & stylohyoideo surculos adjiciens, & interdum per sila minuta nervis mollibus intercostalis injunctus.

e) R:us anaftomoticus cum nervo vago, interdum deficiens.

f) Rius mox multifidus, ductum lateris exterioris carotidis fequens, & nervis mollibus intercostalis horumque plexui pharyngeo, nec non nervo pharyngeo vagi infertus, sicque plures ablegans ad pharyngem surculos, aliosque nervo cardiaco immixtos; interdum vero quosdam simul ad pharyngis regionem tonsillarem emittens.

g) R:us pharyngeus major, versus pharyngeum superiorem vagi descendens, ipsique in media illius parte sese inserens.

b) R:us laryngeus, cum nervo laryngeo vagi irretitus, & fimul furculos ad carotidem, nervum intercostalem & constrictores medios pharyngis exhibens.

i) R:us tonfillaris, omnium minimus, ambitum pharyngis ton-fillarem petens, & stylopharyngeo pharyngique fila mi-

nuta & valde implicita advehens.

R:us lingvalis, omnium maximus, pone musculos apophysis styloideæ infixos incedens, &, exhibitis ad illos ramis, per musc. stylopharyngeum versus lingvæ radicem excurrens, illique pluribus incerti numeri ramulis ita immersus, ut demum quædam ejus fila posterioribus lingvæ papillis immisceantur, quædam superiora pharyngis adeant. Dispescitur nempe tandem in

*) r:um minorem fublimem & fuperficialem, in lingvæ fuperficie perfiftentem;

r:um majorem profundum, per musculorum lingvæ fibras dispersum.

PAR DECIMUM, VAGUM.

ORIGO. Nervorum ex medulla spinali prodeuntium secundus, a parte laterali medullæ spinalis, pone corpora oliva-

varia, supra arteriam cerebelli inferiorem, inter glossopharyngeum & accessorium fasciculos plures educit. Observarunt vero, eorum nonnullos ad ventriculum quartum penetrare, quosdam duplici radicum serie, una anteriore & altera posteriore, sicuti nervi spinales, pronasci, alios autem ex indivisis in ipsa origine formari funiculis; quæ tamen omnia stamina, quinque ad duodecim fila crassiora & tenuiora producentia, in unum coëunt nervum, a glossopharyngeo, licet ipsi primum contiguo, sese separantem, & sub cerebello extrorfum ad foramen jugulare dejectum. Ibi canali, in dura matre & ipfa osfis ora parato, immergitur & cum vena jugulari extra cranium deducitur. Jam autem nervus Vagus, cursum suum per totum collum pectorisque cavum ad ventriculum dirigens, in colli regione superiore nervum lingvalem primum transcendit, postea vero, dum lingvalis exteriori ejus oræ fuit adpositus, ipsi rursus subjicitur, tumque, adjacentibus partibus cellulosæ ope revinctus, pone venam jugularem carotidemque, super musc. rectum anteriorem colli & juxta nervum intercostalem, cujus exteriorem oram parallele sequitur, trans nervos molles aliasque nervi intercostalis & cervicalium propagines, ad arteriam subclaviam descendit. Sed superata externa ejus superficie, nervus pone pulmones ad bronchos sese conjicit eoque ad oesophagum sese flectit, cujus ductu in cavum abdominis delabitur & prope cardiam ultimas ventriculo & hepati dicatas subit divisiones. Sequenti ordine suos producit ramos:

- I) Filorum infignis fasciculus per peculiarem in dura matre canaliculum cum accessorio conjunctus. (WRISBERG.)
- II) Ramus perbrevis nervo accessorio, ipsi ab externa parte adjecto, injunctus. Hic etiam ramus, a glossopharyngeo eductus, nervo vago extra cranium inferitur.
- III) Ramus cum trunco intercostali conjunctionem iniens.

- IV) Rami tres, nervo lingvali, dum vagum transgreditur, adrepentes.
- V) N. Pharyngeus super., infignis magnitudinis, e trunco illo in loco, ubi lingualis ante illum incedit & accessorii quædam fila, ad adaugendum pharyngeum ipsi inferuntur, exiens, & postea ad pharyngem sese conjiciens. Mature in plures ramos plexuosos, qui in divisionis puncto, secundum Wrisbergium, ganglion quoddam minutum renale produnt, dividitur. Teneantur

a) r:us, glossopharyngei superius adjacentis propaginem

recipiens;

b) rimi duo vel plures, versus ganglion cervicale superius similibus nervi intercostalis surculis occurrentes, ex quibus filum unum alterumve in plexu cardiaco consumitur;

c) r:mi alii cum glossopbaryngei ramis irretiti;

d) r:us versus nervos pharyngeos intercostalis descendens;

e) r:mi plures in constrictoribus superioribus & mediis pharyngis consumti;

f) rimi cum pharyngeo inferiore & laryngeo copulam ha-

bentes.

- VI) N. PHARYNGEUS INFERIOR, paullo infra priorem enafcens, & radicem fuam longiorem ex hoc nervo habens, fed aliam majorem ex ganglio fuperiore cervicali intercostalis. Nervus, versus inferiora declinans, ad pharyngis regionem trachealem procurrit, ibique cum superiore frequenter coalescit. Sæpe deest.
- VII) N. LARYNGEUS, duplices sæpe e trunco radices colligens, quibus conjunctis, nervus pone arteriam carotidem ad art, thyroideam superiorem tendit, ejusque societate laryngi adjungitur.

a) R:i plures ad carotidis communis divisionem properantes, ibique cum nervis mollibus sese copulantes.

b) Laryngeus internus, nonnumquam feorsim e trunco emisfus, inter os hyoides & cartilaginem thyroideam laryngis cavo sese immergens ibique producens

a) rios

- a) r:os ad epiglottidem;
- β) r:os ad thyroarytenoideos;

y) r:os ad arytenoideos;

d) r:os ad cricoarytenoideos;

- ε) r:os cum recurrentis furculis frequentes ineuntes anastomoses.
- c) Laryngeus externus, infigniorem a ganglio cerviculi superiore & glossopharyngeo surculum accipiens tumque sese dividens in

a) r:um ad constrictores inferiores & palatopharyngeum;

B) r:um ad hyothyroideum;

7) r:um ad sternothyroideum, tumque cartilaginum interstitia persodientem eoque musculos adjacentes interiores adeuntem;

d) r:os in glandula thyroidea subdivisos.

VIII) Ramus introrsum ductus, quo lingvali vel ejus descendenti nervo inferatur.

Jam truncus Vagus, per collum decurrens, & ante arteriam subclaviam in pectoris cavo delabens, surculorum interdum expers esse videtur; quos tamen porrigit tenuiores, nec in utroque latere sibi sunt similes, neque ex eadem sede erumpunt. Teneantur ex his

- IX) Ramus simplex, duplex, quadruplexve, in dextro latere paullo supra subclaviam, in sinistro autem ad colli medium emissus, & introrsum sese ad plexus cardiacos supra arterias ducens, ibique in plura fila, cum intercostalis propaginibus implicita, abiens. In sinistro latere, numero plures & insigniores adsunt, quam in dextro, ubi nervus recurrens eos emittere solet.
- X) Ramus communicans, incerto loco propullulans, & nonnumquam plane deficiens, jam cum ipfo intercostali, jam vero cum quadam illius propagine sese nectens.
- XI) N. RECURRENS, dum vagus arteriam fubclaviam transit & ad mediastinum posterius sese confert, retrorsum emissus, & sursum inter oesophagum atque asperam arteriam ad laryngis inferiora reslexus. Ortus vero ipse & decursus nervi in singulo latere specialia quædam prodit. In

dextro, truncus, vena fubclavia tectus, & in angulo carotidi dextræ & fubclaviæ intercedente latens, in recurrentem & continuationem trunci finditur, quorum prior, minor, fub art. fubclavia introrfum reflectitur, eoque illam quafi anfa amplectitur; altera autem, recta in thoracem descendens, cito rursus alium ramum recurrentem minorem emittit, qui, inter asperam arteriam & oesophagum ad superiora progrediens, in recurrentem majorem confluit. In sinistro latere truncus, arctius cum carotide conjunctus, ad eumdem inter arterias angulum se recipit, in quo intervallo super carotidem quædam cum prioribus implicata spargit fila, tumque super arteriam aortam descendentem, infra ductum arteriosum incedit, & nervum recurrentem versus superiora pone arteriam slexum ablegat, nullum vero recurrentem minorem producit. Propagines illius sunt:

- a) r:mi cardiaci, in dextro latere, dum finditur ipfe truncus & recurrens prædictam flexionem celebrat, varia directione varioque numero educti, fuasque propagines toto plexui cardiaco immiscentes; in sinistro autem latere, vel plane deficientes, vel minori numero & mole profundioribus nervis cardiacis sese immittentes:
- b) r:mi 2 vel 3, plexui anteriori pulmonali sese injungentes:
- c) r:mi nervis ganglii cervicalis inferioris intercostalis irretiti:
- d) r:mi asperam arteriam adeuntes & in ejus interiore membrana desinentes:
- e) r:mi ad oesophagum & constrictores inferiores pharyngis:
- f) r:mi ad glandulam thyroideam:
- g) r:us, præcipue in finistro latere, quemdam cervicalis primi furculum descendentem recipiens. (Interdum desideratur.)
- b) r:mus reliquus nervi, inter cartilaginem thyroideam & constrictores inferiores, interiora laryngis penetrans, ibique tum ad musculos crico-arytenoideos & thyro-arytenoideos surculos propellens, tum etiam cum laryngeo interno sese copulans.

- XII) PLEXUS PULMONALIS ANTERIOR, dum vagus broncho, cui se posterius injungit, magis adprimitur, exoriens, & quatuor quinqueve ramis, partim huic pari, partim nervo intercostati tribuendis, conslatus, recta bronchorum superficiem transcendens, demumque fila sua, tum extrorsum ad bronchorum ramos vasaque projiciens, tum etiam introrsum quædam piexui cardiaco immittens.
- XIII) PLEXUS PULMONALIS POSTERIOR, dum nervus vagus, jam aliquantum latescens, pone bronchos in dextro latere, in finistro autem, superato broncho, inter aortam & arteriam sinistram pulmonalem deorsum & introrsum procedit, e transverso eductus. Pluribus, quatuor ad decem, sepe parallelis, inter se tamen communicantibus, & ganglia irregularia interdum formantibus, componitur fibrillis, ductum bronchiorum & vasorum sequentibus, & novas subeuntibus divisiones, ex quibus:
  - a) r:mi cum vasis aëreis substantiæ pulmonali immersi;
  - b) r:mi in arteria pulmonali bronchiorumque ramis circumrepentes;
  - c) r:mi in venis pulmonalibus fubfiftentes;
  - d) r:mi ad oesophagum ducti.

Superato broncho, nervus Vagus, ab utroque latere ipsum Oesophagum attingit, ea vero ratione, ut dexter in posteriore, sinister vero in anteriore ejus superficie decurrat, & illius comitatu per diaphragmatis ostium ad ventriculi binas superficies deseratur. Prius vero formantur

XIV) PLEXUS OESOPHAGEUS ANTERIOR & POSTERIOR. Trunci fcilicet, oefophagum attingentes, in plures dispefcuntur furculos, tum inter fe conjunctos & ad vicinas partes dejectos, tum etiam rurfus in novum truncum, prædictum curfum fuscipientem, collectos.

PLEXUS ANTERIOR, sinistri nervi, tribus præcipue ramis componitur. Ex his

C 2

a) rius exterior aortam appropinquat, quosdam ipfi tribuens, late ex-

spatiantes, & cum posteriore connexos, surculos:

b) r:mi interiores bini in oefophago fefe multiplicant, cum posterioris plexus filis femet irretientes. In horum cohæfionis puncto parva ganglia oefophagea efformantur, penicilla emittentia nervorum, in oefophago fubfiftentia.

PLEXUS POSTERIOR, dextri nervi, emittit

a) ramos plures, ad quinque usque, in superficie aortæ late diffusos:

b) r:os plures cum anteriore connexos;

- c) r:os in oefophago dispersos suaque ganglia oefophagea etiam interdum formantes.
- XV) PLEXUS GASTRICUS ANTERIOR, a nervo finistro, anteriorem ventriculi superficiem attingente, & mox novas rurfus fubeunte divisiones, productus. Propagines ejus, secundum cel. WALTER, funt distingvendæ in
  - a) Ramos descendentes stomachicos, ad arcum ventriculi minorem prope cardiam fefe propellentes, ex quibus

*) r:mi bini fuperficiem anteriorem cardiæ adeuntes:

**) r:mi in ejus fundo oberrantes:

- ***) r:mi ad ejusdem corpus & arcum superiorem propulsi, ibique latisfime divagantes.
- b) Ramos adscendentes bepaticos, prope arcum, juxta dextrum cardiæ latus, versus hepatis fissuræ transversalis sinisterrimam partem sese elevantes. Ex his constantiores funt

1) r:us furfum propulfus & mox fefe dividens in

a) r:um, plexui hepatico finistro, arteriam hepaticam finistram obtegenti, infertum:

b) r:um cum sequente ramo 2) coalescentem.

2) r:us paullo longior, in quatuor rurfus partitus furculos, qui funt: 1:mus r:us longior. Nexu cum nervo splanchnico inito, ad hepar properat, & per augmentum a plexa hepatico finistro ipsi exhibitum, prædictam fisfuram demum attingit.

2:dus r:us infignis. Primum adfcendit, tum deorfum flectitur, &, initis variis cum adjacentibus nervis copulis, arcum demum minorem attingit inque superficie anteriore ventriculi evanescit.

3:tius & 4:tus ramus cum prioribus nervis stomachicis nectuntur, atque tum plexui hepatico sinistro se immiscent novaque nonnulla fila ad ventriculum remittunt.

3) r:as

- 3) rius sinistrorsum flexus & in occursu nervi hepatico-gastrici, a ganglio cochaco sinistro quinto enati, ipsi sese irretiens.
- Obs. Adjunguntur scilicet plexui huic gastrico nervus prædictus bepatico-gastricus, & ramus descendens bepatico-gastricus, e plexu bepatico sinistro enatus. Prior, supra cardiam a sinistris dextrorsum sese flectens, ramum ad fundum, binos ad cardiam, alios binos ad plexum bepaticum sinistrum, aliosque rursus ad fundum, truncum anteriorem paris vagi prædictosque ejus ramos, nec non plexui bepatico sinistro insertos, emittit. Alter, e plexu bepatico sinistro eductus, & arteriæ hepaticæ sinistræ ductum sequens, prope arcum superiorem, ramum longiorem educit, qui ad corpus ventriculi extremumque ejus dextrum, & ad faciem ejus anteriorem & posteriorem dividitur. Omnes nervi gastrici, e plexu hoc enati, quinque singulares constituunt surculos.
- XVI) PLEXUS GASTRICUS POSTERIOR, a nervo vago dextro productus & pone cardiam fequenti modo fefe dividens.
  - 1) Ramus longior profundus, ganglio coeliaco decimo sese immergens tumque emittens
    - a) r:um anastomoticum gastricum, in posteriore ventriculi pone cardiam facie, cum sequente copulam ineuntem;
    - b) r:um gastricum, antrorsum pone cardiam ad fundum tendentem, sed prius cardiæ bina sila largientem.
  - 2) Ramus brevior, mox in quinque abiens furculos.
    - 1) R:us gastricus, qui, cum priore junctus, duobus filis in cardiæ pofteriore facie persistit.
    - 2) R:us alius, antrorfum versus, cardiam anterius attingens ibique sese perdens.
    - 3) R:us gastricus posterior, tum in posteriore ventriculi facie circa arcum minorem surculo excurrens, tum etiam per alium ramum hepatico-gastricum, in plexu hepatico sinistro siniendum, quædam sila adscendentia hepatica, & alia descendentia gastrica, in utraque ventriculi facie dispersa, producens.
    - 4) 5) Rami minores plexui gastrico sese immiscentes.

NER-

NERVUS ACCESSORIUS VAGI.

Origo. Ex posteriore medullæ spinalis funiculo in vertebrarum specu fila sua inter nervorum cervicalium radices anteriores & posteriores ita colligit, ut primum tenuissimum 6:ti vel 7:mi paris radicibus intercedat, illi vero, furfum tendenti, nova ad quodcumque par transgrediendum adjungantur, quo nervus infignioris magnitudinis producitur, per foramen occipitale magnum ad cranii cavum ductus. Nervus scilicet, sub adscensu suo inter ligamentum denticulatum & posteriores nerv. cervicalium radices locum suum inveniens, simplices tantum e medulla ducit surculos, non raro tamen, dum primum vel secundum par transgreditur, his ipsis filo adjungitur. Crassioribus conflatur radicibus, si serius incipit, id quod nonnumquam in uno latere accidit, dum in altero altius descendit eoque longitudine priorem superat. Sed nervo, in cranii cavo ad medullæ latus demum nidulanti, jam quatuor, jam duæ tantum, ex adjacente medulla firmiores radices, bifidis, vel dupliciter fissis, filis compositæ, adjunguntur, ipsi insigne exhibentes incrementum.

Nervus vero singulari hac ratione compositus, dum sursum sese elevat, simul extrorsum slectitur, & pari vago adsociatur, cujus ductum ita sequitur, ut, quasi accessorius illi, soramen jugulare attingat & per illud extra cranium deducatur. Dum foramen seorsim in maxima ejus declivitate, & a vago paullum sejunctus, trajicit, dura matre eo modo obducitur, ut laminas ejus penetrare videatur, sed mox rursus ad externam nervi vagi oram inslectitur, ipsi communi vagina veluti in unum suniculum pone venam jugularem adglutinatus. Sub nervi per foramen jugulare transitu dividitur in

a) ramum interiorem, minorem, extra foramen introrfum pone nervum vagum, a quo fila quædam colligit, dejectum. Producit

[&]quot;) r:os

- *) r:os duos introrfum trans nerv. vagum excurrentes, tumque rurfus coalitos, &, recepto a vago furculo, nervo pharyngeo superiori veram veluti exhibentes originem;
- r:os plures, paullo infra nervum laryngeum explicatos & denuo vago eo loco infertos, ubi is in ganglion quoddam interdum extuberare videtur;
- *00) r:um tenuem trunco nervi lingvalis adjunctum.
- b) ramum exteriorem, majorem, ita deorsum & in colli anteriore facie extrorsum slexum, ut sternomastoidei superioris extremi internam superficiem primum attingat, inter cujus sibras se condit, vel ipsi cellulose ope tantum adglutinatur.
  Relicta autem posteriore musculi hujus ora, trans musc.
  angularem versus internam trapezii superficiem excurrit
  ibique finitur. Recipit, dum ad posteriora sese slectit, a 2:do
  & 3:tio pare cervicalium surculum insigniorem, &, trapezio
  emenso, aliis ex tertio, quarto, quintoque cervicalium propaginibus immiscetur. Exhibet vero
  - α) r:os plures ad sternomastoideum, cum aliis nervis huic musculo infertis, copulam ineuntes;
  - B) r:os variis locis in trapezio confumtos.

PAR UNDECIMUM, LINGVALE.

Origo. Ex medulla spinali eductorum nervorum tertius, suas sasciculatim e sulco, inter corpora pyramidalia & olivaria cedente, colligit origines, ita tamen, ut magis a margine externo corporum pyramidalium, quam interno olivarium sint derivandi. Fasciculi vero hi, juxta se invicem ad perpendiculum positi, sive plures sint — nam sex plerumque numerantur, — sive pauciores, a minoribus radiatim concurrentibus silis constantur. Dum vero hi sunt colligendi, anteriores, supra canalem condyloideum positi, retrorsum, & posteriores, infra illum collocati, antrorsum excurrere sunt coacti, hique mediis multo sunt longiores. In ner-

vo tamen sic producto, tres quatuorve fasciculi, pia matre inter se juncti, distingvuntur, qui ab inferiore cerebelli su-perficie tecti, juxta externam arteriæ vertebralis oram obliquo ductu ad canalis interiorem aperturam se conferunt. Transfodientes vero illam, si vel spina ossea vel lamina membranacea bipartitur, nervus iterum dividitur, extra canalem

demum in unum cylindricum coaliturus funem.

Truncus, hac ratione in superficiem colli anteriorem edu-Etus, deorsum juxta vagi interiorem oram tendit, sed ab illo postea tectus ipsique revinctus, surculos nonnullos, ex illo atque accessorio derivandos, interdum accipit. Peracto autem dimidii pollicis decurfu, magis extrorfum sub vena jugulari nervo accessorio sese adjungit, tumque supra vagi nec non carotidis internæ anteriorem superficiem deorsum atque introrsum conslectitur, quo loco, nempe in transitu ejus supra carotidem, insignis ipsi a nervo vago prope laryngeum inseritur surculus, & ab externa parte alii bini, a ganglio cervicali primo & primo atque secundo pare cervicalium enati. Superato vago & carotide, nervus Lingvalis, musculo stylohyoideo & biventris ventre posteriore tectus, prope tertiam vertebram cursum antrorsum ita dirigit, ut formato arcu, deorsum convexo, inter musculos prædictos venamque lingvalem, ossis hyoidis superiorem oram sequatur. Hic vero, musculo mylohyoideo & glandulis maxillaribus obtectus, hyoglossi superficiem ad usque genioglossum, in quo consumitur, transcurrit. Propagines ejus sunt:

I) Nervus descendens, eo in loco, quo truncus in arcum flecti incipit, ab inferiore ejus limine propullulans, &, relicta nervi vagi interiore ora, cui tela cellulari adhærescit, supra venam jugularem extrorsum & antrorsum sese torquens, quo per concursum cum ramo paris 2:di & 3:tii cervicalium, introrsum supra venam eamdem verso, singularem ansam,

venam amplectentem, formet. Emittit

a) r:um

- a) r:une ad omohyoideum & sternohyoideum, ante ansæ formationem productum:
- b) r:um majorem anteriorem, sub omohyoideo ad sternohyoideum & sternothyroideum surculos ablegantem. Ex his surculus subtilior adeo longe decurrit, ut demum venam subclaviam transcendat, & prope pericardium nervo phrenico immittatur.
- c) r:um minorem inferiorem, forsan majori jure parti cervicali hujus laquei adscribendum, super anteriorem venæ jugularis superficiem ad musc. omohyoidei inferiorem portionem conjectum.

Ex Trunco in hyoglossi superficie deducuntur

II) r:mi duo ad hyothyroideum descendentes;

III) r:mi ad mylohyoideum furfum projecti;

IV) r:mi ad hyoglossum sursum & deorsum educti;

V) r:mi ad geniohyoideum;

VI) r:mi ad ftyloglosfum;

VII) r:mi anastomotici, cum paris quinti lingvali in superficie musculi sese copulantes, eoque pulcerrimum rete inter utriusque nervi ramos formantes;

VIII) r:mi totum reliquum nervum in musculo genioglosso consummantes.

THESES MISCELLANEÆ.

THESIS I:ma.

Licet absorptionis negotium in corpore animali vasculis lymphaticis absolvatur, nondum tamen liquet, numne eciam minutissimis venis, in quibusdam locis, certo respectu simile officium sit adscribendum.

THESIS 2:da.

Vis vasorum lymphaticorum oscillatoria, eam, quæ venis inest, superat; hæcque a fibris muscularibus, quibus carere videntur, non pendet.

THESIS 3:tia.

Crescit omnium Vasorum, in primis arteriarum, robur eadem ratione, qua amplitudo earum decrescit.

THESIS 4:ta.

Fallax fæpe ab effectu medicamentorum in animalibus brutis percepto, ad vires eorum in corpore humano conclusio est.

THESIS 5:ta.

Telæ cellularis natura probe cognita, multa quæ ad morborum crifes pertinent, clariora evadunt.

THESIS 6:ta.

Motus cordis nequaquam a nervis, fed a fola fibræ muscularis irritabilitate pendere videtur, quum nervos substantiæ cordis non immergi, recentissimæ obfervationes doceant.

THESIS 7:ma.

Cognita jam ratione, quomodo natura ossium particulas, carie corruptas, ab illæsis & vivis sejungat, mirum sane videtur, plures adhuc in ea versari opinione, cauteriis, tincturis variis acribus, quas exsoliativas appellant, aliisque hujus prosapiæ remediis, curam unice absolvi posse.

THESIS 8:va.

His enim remediis malum plerumque adaugetur, unde etiam exfoliatio, dum demum oboritur, multo major fit, quam fi opus vel naturæ committitur, vel applicatis apto modo emollientibus adjuvatur.

